

31 MAYIS, TAKSİM!

“Bu daha başlangıç mücadeleye devam!” Gezi'nin milyonlara yayılan şiarı buydu. O büyük ayaklanmanın üzerinden üç koca yıl geçti. Pek çok olay, eylem, direniş ve ayaklanma; korkunç iş cinayetleri, Soma türünde katliamlar; 6-8 Ekim serhildanı; Suruç ve 10 Ekim katliamları; işçilerin “metal fırtına”sı; seçimler, dokunulmazlıkların kaldırılması; Cizre, Şırnak, İdil, Silopi, Nusaybin... Farklı biçim ve araçlarla kesintisiz sürdü mücadele. Ve işte geldik büyük ayaklanmanın yıldönümüne. Bir kez daha o büyük gövdesini kaldırdığında bu halk, hiç kuşku yok yerle bir edecek bu despot ve köhne düzeni. İlki provasıydı halk devriminin, bu zafer olacak. Ayaklanmanın yıl dönümünde, 31 Mayıs'ta Taksim'de, özgürlüğümüzün meydanında buluşalım. Taksim, devrim, özgürlük!

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

25 Mayıs - 8 Haziran 2016/ S 310 / 1 TL

NIHAİ KAPISIMAYA DOĞRU

Dokunulmazlıklar kaldırıldı, HDP'li demokrat vekiller Meclis'ten atılmak ve tutuklanmak tehdidiyle karşı karşıya. CHP'nin açık desteğiyle elbette! Reis “bu daha iyi günleri” diyerek tehdit üstüne tehdit mesajları gönderiyor. MHP savaş çıgıllıkları atıp duruyor. Kılıçdaroğlu'nun CHP'si “Anayasa Mahkemesi'ne başvuru için bizden tek bir imza bile çıkmayacak” diyor.

Sahi tüm bunları hala tek bir adamın “tek adam” takıntısına, hastalıklı iktidar hırsına, başkanlık hesabına mı yoruyorsunuz? “Muhtarların reisi”nin dokunulmazlık çıkışının maddi bir güce dönüşmesi, tek başına bu bile, demokrat vekillerin Augias ahırından kovulmak istenmesinin bir devlet politikası olduğunu kanıtlamaya yeter de artar!

Faşist devlet ve onun “reis”i bu türden tehditlerle demokrat vekiller şahsında devrim cephesini korkutabileceğini/sindirebileceğini sanıyor. Ne budalaca bir beklenti! Sur'da, Cizre'de, Şırnak'ta, Nusaybin'de... ateş ve barutla sınanan cesaret demir parmaklıklar arkasına atılma tehdidinde mi boyun eğecek! Özgürlüğüne susamış, bugüne kadar onca fedakarlık yapmış, acılar çekmiş bir halk, “NATO'nun ikinci büyük ordusu”na kafa tutuyorken, basit bir kürsüden men edilme tehdidinde mi teslim olacak! Mitinglerde patlatılan “canlı bombalar”la sindirilemeyen emekçi yığınlar, tam da kölelik şartlarını olağanlaştıran “kiralık işçi” yasası bu Meclis'ten geçmişken, demokrat vekillerin o ahırdan atılmasıyla kendilerini kolu kanadı kırık mı hissedecek!

Faşizmin dokunulmazlık çıkışı ne devrimci kabarışı geriletir, ne emekçilerde bir korku ve çaresizlik hissi yaratır. HDP'li vekillerden başlamak üzere siyasal krizi daha da büyütecek direnişler/çıkışlar yaratır. Olsa olsa zamanında şişirilen parlamenter hayallerin bir çırpıda dağılmasına yardım eder. Geniş yığınların düzenden ve parlamentodan kopuşunu hızlandırır. Nihai kışımayı bir adım daha yakınlaştırır.

İşte bu kriz ortamında burjuva siyaset kazanı fokurduyor. Başbakan azledildi, yerine yeni “Yıldırım Akbulut” getirildi. Yakındır, yeni fıkralar burjuva siyaset dünyasını şenlendirir! Yıkılıp gitmekte olan bir sınıfa da böylesi hazin çöküşte bir “Yıldırım Akbulut”un başbakanlığı yakışır!

Devrim >>Editör...

UZUN SÜRMEZ

İç savaş temelinde devam eden gelişmeler, hızından bir şey kaybetmeden sürüyor. Başbakan değişti, dinci faşist parti kongre toplayarak güçlerini yeniden konumlandırmaya çalışıyor. Devletin tepesinde oturan adam “bu daha iyi günleri” diyerek Kürt halkına, devrimin toplumsal güçlerine meydan okuyor.

Toplum, her iki ülkede, Türkiye ve Kürdistan'da giderek geriliyor ve ayrışıyor. Toplumun geleceğini eylemleriyle belirleyecek aktif güçler devrim ile karşı-devrim arasında saflaşıyor. Her bir taraf bir diğerine dış biliyor. 3

İki Eğilim İki Hareket

C.Dağlı

2

Devrimin İlk Taksidi

Umut Çakır

4

Birleşik Devrimin Gelişimi
Ve Devrimci Görevler

Özgür Güven

5

Kredinin Soysuz Karakteri

9

Doğanın Yıkımına Karşı

Ali Varol Günel

10

İKİ EĞİLİM İKİ HAREKET

BAŞYAZI

C. Dağlı

Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketi kendi mücadele tarihinin en büyük kitle gücüne ulaşmış durumda. Her biri, toplumun farklı alanlarında mücadeleye atılmakla birlikte, git gide daha sık ortak hareket ediyor, birleşiyor ve kaynaşiyor. Tümünde artık iyice göze çarpan, öne çıkan ve özsel olarak en belirgin yönün gitgide devrimci tarzda hareket etmiş olmasıdır. Bu bugünkü yaşam biçiminden daha yüksek bir yaşam biçimine geçişin ancak devrimci mücadele yoluyla olabileceği biçiminde bir anlayışın, devrimci zihniyetin kitlelerde egemen olmaya başladığı anlamına geliyor. Daha az kitlede olan devrimci anlayış ve hareket tarzı, günümüzde daha geniş kitlede kendini gösteriyor.

Yeni bir toplumun doğuşuna doğru akış halinde devrimci bir dalga sürekli yükselişte. Bu devrim dalgasının ilk kabarışı değildir. Yarım yüzyıl boyunca, çeşitli dönemlerde, kapitalist toplumun kıyılarını döven devrimci dalga ortaya çıktı. Devrimci durumun ortaya çıkmasına ve devrim dalgasının kabarmasına karşın, süren devrimle sonuçlanmadı. Çünkü yeni toplumun doğuşu yönünde bir eğilimin yanında karşı yönde gelişen başka bir eğilim de kendini gösterdi.

Kapitalist toplumun yıkılışını geciktirmeye yönelik gelişen bu eğilim ve hareket büyük burjuva (tekelci sermaye) tarafından destekleniyor. Bu destek hem siyasal alanda hem ekonomik alanda yapılıyor.

Ekonomik alanda sermaye birikiminin gitgide daha az sayıdaki tekelin elinde toplanması, sermayenin tek tekele doğru ilerlemesi eğilimi, sürekli bir karşı hareketle karşılanıyor vb. Sistemün uzlaşmaz çelişkilerini yumuşatmaya yönelik tüm desteklere rağmen, kapitalizmin kendi çelişkili ilerlemesi, onun yıkımına doğrudur. 2008'den bu yana yaşanan büyük ekonomik kriz büyük bir ekonomik ve toplumsal yıkım getirdi. Toplumun iç çelişkileri, sistemin çözülmesini hızlandıran bir gelişme ve keskinlik gösterdi.

Bizim asıl dikkat çekmek istediğimiz nokta tüm koşulların oluşmasına karşın küçük burjuva sol hareketler tarafından toplumsal devrimin zafere ulaşmasının engellenmesidir.

Yeni bir toplumun kuruluşuna geçmek için gerçek burjuvazi olan büyük burjuvazi (tekelci burjuvazi) tarafından desteklenen karşı eğilimin bu eğilimi taşıyan küçük burjuva hareketlerin oluşturduğu engellerin aşılması gerekiyor.

Her sınıf bilinçli işçi bu görevi tüm ivediliği, önemi ve yaşamsallığıyla önüne koymalıdır. Bugüne dek, birlikte davrandığı bu çevrelerle olan birlikteliğin gözden geçirmeli. Çünkü bu birliktelik devrimin başarılmasını geciktiriyor. Bunların oluşturduğu çeşitli engellemeler olmasaydı kitlelerin devrimci hareketinin bugünkü noktanın çok daha ilerisinde olacağı açık değil mi?

Senelerdir kendini, tüm çalışmasını, tüm hareket tarzını burjuva yasal alanla sınırlandıran, burjuva alanın ötesine geçmeyenler, kapitalist toplumu ve kapitalist devleti yıkmaya yönelik devrimci bir halk ayaklanmasına önderlik edebilir mi, bu hareketi başarıya ulaştırabilir mi? Bunu anlamak için kaç kritik anın, kaç Gezi'nin olması gerekiyor? Bütün bu boyun eğme partiler, en kritik, en tayin edici, en yaşamsal anda, hareketin daha ileriye, kapitalist sınıf egemenliğini devirmeye yönelmesinin önünde bir gerici blok oluşturmadılar mı? Bugünkü durumları devam ettikçe, yarın ve daha ileride aynı şeyi daha utanmazca bir şekilde yapacakları gün gibi açık değil mi?

Kendilerine nasıl bir devrimci sıfatı takarlarsa taksınlar, tüm bu pratik anlarda, tüm bu temel ayırım noktalarında belirttiğimiz bu geri, engelleyici tavır diğer küçük burjuva grupların da ortak tavrıydı. Devrim ve kavga üzerine aralarındaki tüm laf farklılıklarına karşın pratikte aynı çizgide yürüyorlar.

Devrimci işçiler, devrimci kitleler, bu siyasal hareketlerin, çizgilerini değiştireceğini, gerçek, yani devrimci marksist bir çizgi izleyeceklerini beklemelidir. Bu boş bir beklenti olur. Kendi devrimci sınıf kavgasının proletaryanın devrimci sınıf partisiyle birlikte amacına vardırması bakmalıdır. Bu şimdiye dek geciktirdiği için, devrimin zafere ulaşması hep ileriye ertelendi. Gelinek noktada, sonuç alıcı kavgayı daha ileriye ertelemenin olanağı kalmamıştır. Çünkü kapitalist toplum, emek cephesi güçlerini devrim noktasına yoğunlaştırmasına fırsat tanımadan tüm saldırgan güçlerini etkin olarak harekete geçirmiştir. Tayin edici kavgaya tutuşmuşken yarı yolda durmak kavgayı kaybetmektir. Devrimci kavgayı sonuna dek götürmek bu nedenle olmak-olmamak sorunu haline gelmiştir.

Devrimi kazanmak gerekir. Bu hiç de kolay yoldan, devrimci olmayan yoldan olmayacaktır. Devrimi, zorla, kavgayla, devrimci komünist partiyle kazanabiliriz. Kazanmak için devrimci bir temelde hareket etmemiz gerekiyor. Küçük burjuvazinin geçici devrimci hevesiyle değil. Hareketin her aşamasında özellikle de hareketin en kritik anlarında devrimci kavganın ölüm kalım anlarında içten, tutarlı, sonuna dek gidebilen bu devrimcilik proleter sınıfın devrimci konumunda bir devrimcilik sergilemek gerekiyor.

Küçük burjuva sosyalist hareketler somut duruma yönelik teorik tahlillerini her zaman burjuvazinin çıkarlarıyla uyumlu hale getirmeye çalıştılar. Yerel ve genel ne kadar halk ayaklanması varsa hepsine "direniş" dediler. Dünyanın en uzun süren ve en şiddetli iç savaşlarından biri kendi gözlerinin önünde gerçekleştiği halde onlar "kitlelerde hafif bir kıvılcık var" dediler. Devrimci kitle mücadelesi hangi biçimi alırsa alsın, onların tüm durum değerlendirmeleri burjuvazinin çıkarlarıyla uygunluğun ötesine geçmez. Bugün teorik çözümlenmelerde bazı değişiklikler yapsalar da özde değil, biçimde olan bir değişikliklerdir. Politikalarının özü reformizmdir.

Teorileriyle olduğu gibi pratikleriyle de en güç anlarında burjuvaziye yaşamsal destek verdiler. Onların bu durumu görülemez ve aşılamazsa devrim anında bu devrimin yenilgisine mal olur.

Tarihsel gelişmeler bize hedefimize ulaşmada büyük olanaklar sunuyor. Büyük olanakların yanında yolumuzun üzerine aşmamız gereken çeşitli engeller de çıkıyor. Devrimci bir anlayışla ve devrimci bir temelde hareket ederek engelleri aşarak ortaya çıkan olanakları devrimi başarmak amacıyla en etkin biçimde harekete geçirebiliriz.

Kapitalizm dünyada büyük bir güç olarak kaldıkça bizler kapitalizmin kurtuluşunu altında sosyalizmi kurarken, kapitalist dünyanın kapitalist ilişkilerin bir etkisi olarak emekçi hareketinde ılımlı kapitalizmle uzlaşma yanlısı, toplumun, sınıfların kaldırılmasına doğru ilerlemesine istemeyenler hep olmak isteyecektir. Devrimci marksizm bu eğilimle sürekli mücadele içinde olacaktır.

Bu mücadelede önemli olan işçi hareketinin marksizmin devrimci teorisyle donanmasıdır.

Kutsal Aileyi Değil Kadınları Ve Çocukları Koruyun!

Sermaye düzeni ailenin çözülmesini engellemek için yasal tedbirler alır. Hukukta ailenin korunması özel bir yerde durur. Kapitalist devletin cinsel politikası, ailenin korunması üzerinden hareket eder. Aile özel bir alanmış gibi gösterilir. Oysa devletin aileye müdahalesi, bu durumun aksini gösterir.

14 Ocak 2016'da kurulan "Aile Bütünlüğünü Olumsuz Etkileyen Unsurlar İle Boşanma Olaylarının Araştırılması Ve Aile Kurumunun Güçlendirilmesi İçin Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu" tarafından 16 Mayıs tarihli 485 sayfalık bir rapor yayınlandı. Raporun gerekçe kısımlarının bir bölümünde

"... Ülkemizde artan genç nüfusa rağmen yeni bir ailenin ilk adımı olan evlilik oranlarında düşüş yaşanmaktadır. 2014 yılında evlenmelerde önemli bir değişim gözlenmezken boşanmalar % 4,5 arttı. Evlenen çiftlerin sayısı bir önceki yıla göre %0,1 azalarak 2014 yılında 599 bin 704 oldu. Kaba evlenme hızı ise binde 7,8 olarak gerçekleşti. Boşanan çiftlerin sayısı bir önceki yıla göre % 4,5 artarak 130 bin 913'e yükseldi. Kaba boşanma hızı binde 1,7 olarak gerçekleşti. Boşanmaların 2014 yılında %39,6'sı evliliğin ilk 5 yılı, %21,8'i ise evliliğin 6-10 yılı içinde gerçekleşti.

Bütün bu rakamsal değerler, toplumun temel taşı ve ana birimi olan aile kurumunun yara aldığı göstermekte ve tedbir alınmadığı takdirde de sıkıntılara sebep olacağı aşikardır.

Ak parti iktidarı döneminde aile kurumunun güçlendirilmesi amacıyla pek çok kanuni düzenleme yapılmış, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı kurulmuş, çeyiz, konut ve doğum yardımları çıkarılmıştır. Atılan bu adımlara rağmen aile kurumundaki bozulmanın nedenlerinin

araştırılması faydalı olacaktır. Özellikle boşanma olayları, ailenin yıkımına ve pek çok çocuğun anne ve/veya baba sevgisinden mahrum kalmasına ve neticede çocuklarımızda tamiri mümkün olmayan psikolojik tahribatlara neden olmaktadır. Kimi zaman da tamamen sız kalan çocuklara devlet kol kanat germekte, aile sıcaklığı verilmeye çalışılmakta ama hiçbir zaman kendi ailesi gibi olmamaktadır.

(...) Dolayısıyla boşanma hadiseleri, kişisel ve ailevi problemler olmaktan öte toplumun genelini ilgilendiren sonuçlar doğurmakta ve toplumumuzun aile yapısını derinden yaralamaktadır.

Toplumumuzun aile yapısının sağlam temeller üzerine kurulabilmesi için evlilik müessesinin güçlendirilmesi, ülkemizde meydana gelen, pek çok ailenin dağılmasına ve pek çok çocuğun mağdur olmasına neden olan boşanma olaylarının ve sebeplerinin araştırılması ve alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi için bir meclis araştırma komisyonu kurulmasının toplum hayatımıza önemli katkılar sağlayacağına

dan yararlı olacağı kanaatindeyiz." düşüncelerine yer verildi.

Komisyon, 16 Mayıs tarihli bu raporla ev içi şiddet, kadın cinayetleri, çocuk istismarı, kadının ev içi emeği, toplumsal cinsiyet eşitsizliği gibi konuları görmezden gelerek; kadınları ve çocukları değil, "kutsal aile"yi koruduğunu bir kez daha gösterdi. Rapora baktığımızda yıllardır kadınların mücadelesiyle kazanılan hakların geri alınmaya çalışıldığı görüyoruz.

Çocukların tecavüzcüleri ile evlendirilmesini, evliliğin 5 yıl boyunca sorunsuz ve başarılı sürmesi halinde istismarcıların denetimli serbestlikten yararlanmasını, hem şiddet başvurularında hem de boşanma davalarında uzlaşma ve arabuluculuk uygulamasının zorunlu olarak uygulanmasını, 6284 sayılı yasa çerçevesinde yapılan koruma kararı başvurularında belge aranması, belge yok ise koruma kararının en fazla 15 gün için verilmesini, aile hukukuna ilişkin tüm davalarda duruşmaların gizli yapılmasını, boşanmaları engellemek adına İlahiyat Fakültesi mezunlarının aile danışmanı olarak görevlendirilmesini, cinsel saldırı, cinsel istismar ve reşit olmayanla cinsel ilişki suçlarında hadım uygulanmasını, yoksulluk nafakasının verilmesini belli bir süre ile kısıtlayarak nafaka süresi bitmiş ve yoksulluğu devam eden kadınlara cinsiyetçi iş bölümünün uzantısı olan mesleki kurslar vermeyi çözüm olarak gören fikirler ile karşı karşıyayız.

Bu rapor ile kutsal ailenin korunması amacı ile daha çok kadının öldürülmesi, çocukların tecavüzcüleri ile evlendirilmesini, evliliğin 5 yıl boyunca sorunsuz ve başarılı sürmesi halinde istismarcıların denetimli serbestlikten yararlanmasını hususunun yasallaşması durumunda kadınlar ve çocuklar evlenmek istemedikleri kişilerce tecavüze uğrayıp bir de üzerine en az beş yıl evli kalmaya zorlanacak, tecavüzcüler ödüllendirilecektir. Bu durum hem çocuk evliliklerinin hem de tecavüzlerin önünü açacaktır. Evlilik durumunda tecavüz yasal dayanaklarla yıllarca sürecek. Yoksulluk nafakasının verilmesini belli bir süre ile kısıtlayarak ekonomik açıdan güçsüz durumda olan kadınların boşanmasının önüne geçilecek kadınlar istemedikleri adamlarla istemedikleri yaşamları sürmek, şiddet gördükleri evliliklerine katlanmak zorunda bırakılacaktır.

Bu düzenlemelerle kadınların ev dışına çıkabilmelerinin koşullarını yaratmak ve toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamak yerine iş gücünü doğuran ve yetiştiren, yeniden üretimi sağlayan, yaşlı ve çocuk bakımını gerçekleştiren devletten bu yükü alan yer olan aile, kadını görmezden gelerek aileyi güçlendirmek, korumak ve bu dayatmaya karşı çıkan kadınları da boşanmaları engelleyerek erkeğe bağımlı kılmak istemektedir.

Devrimci Hukukçular

Kaypakkaya Anmasına Polis Saldırısı

büyüterek faşizmi yıkmak gerektiğinin söylediği basın açıklaması ve anma sloganları sona erdi.

1 Mayıs Mahallesi'nde yapılan bu anmayı Partizan, HDP, HDK, DHF, DHP, SODAP ve AKADER örgütlerken, Mücadele Birliği de eyleme destek verdi.

1 Mayıs Mahallesi'nde 21 Mayıs akşamı yapılan İbrahim Kaypakkaya anmasına polis saldırı.

30 Ağustos İlkokulu'ndan "Bu Çelik Aldığı Suyu Unutmayacak İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür" pankartıyla yürüyüşe geçen kitlenin önünü köprüünün çıkışında kesen polis, kitleyi dağıtmak için sokaklara gaz atmaya başladı.

Polisin saldırısının ardından toparlanan kitle, saat 20.00 civarı Cemevi bahçesinde toplandı. Pankartlarını bahçeye asan kitle, saygı duruşunun ardından basın açıklaması yaptı.

Faşizme karşı politik ayrılık olmaksızın devrimci önderlerinden çizgisinde mücadeleyi

Remziye Bor, 1 ay sürdürdüğü yaşam mücadelesine yenik düştü. Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yoğun bakım servisinde tedavisi süren Remziye Bor'un boynundaki yara enfeksiyon kapmış ve sağlık durumu kötüye gitmeye başlamıştı.

4 Aralık günü Sancaktepe'de evine düzenlenen baskında polis tarafından başından vurularak katledilen Dilan Kortak soruşturmasında takipsizlik verildi. Dilan Kortak'ın katledilmesinin hemen ardından dosyaya gizlilik kararı kondu, aynı gizlilik içinde Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığının yürüttüğü soruşturmada dosyaya takipsizlik verildi...

UZUN SÜRMEZ

Editör

Baş tarafı 1. sayfada

Burada durup bir noktanın altını çizmek gerek; o da şu: Devrimci bir Parti, sınıf savaşına, bu savaşın geleceğine ilişkin politik değerlendirme ve belirlemelerini toplumun pasif, ayaklanmalarda, sınıf savaşında evinden en son çıkacak, harekete en son geçecek kesimleri değil, aktif, hareket halindeki kesimleri baz alarak yapmalıdır. Toplumun geleceğini bu iki kesim arasındaki çatışma belirleyecektir.

Karşı-devrim cephesi, emperyalist güçler de içinde olmak üzere, gelişmeleri okuyor ve hazırlıklarını buna uygun biçimde yapıyorlar. Bunun somut kanıtı, bütün karşı-devrim cephesinin AKP denen dinci faşist parti ve onun reisi durumundaki RTE etrafında toplanmış olmasıdır.

Meclis adı verilen yerde HDP'li vekillerin dokunulmazlıklarının kaldırılması için CHP başta olmak üzere gerici, faşist partilerin nasıl ittifak kurduklarını bütün halklar gördü. CHP'nin genel başkanı, daha da ileri giderek HDP'ye destek verecek adamlarını partiden ihraç edeceğini açıkladı.

ladı. MHP'den ise sözetmeye gerek yok.

Bu konuda KCK Eşbaşkanı, bir Alman gazetesine yaptığı açıklamada şu dikkate değer değerlendirmede bulundu:

"AKP faşist bir blok oluşturdu. AKP, MHP, ulusalcı hareketler, laik ve milliyetçi güçler ittifak oluşturdu. Bütün bu ittifaka karşı Kürdistan'da ve Türkiye'de demokratik güçlerin bir araya gelerek oluşturdukları ayrı bir blok da demokratik mücadele açısından önemlidir. Böyle bir pakt karşısında ancak faşist blok kırılabilir. Biz de bunun için mücadele ediyoruz." (20 Mayıs 2016 Gazeteler)

Bese Hozat'ın "faşist blok" dediği oluşuma "karşı-devrimin ittifakı" demekle bir sakınca yok; aynı anlama gelir. Bu birleşmiş karşı-devrim emperyalist güçler de dahil. Bese Hozat, bunu şöyle açıklıyor:

"Örneğin Amerika İncirlik üssününün 2015 yılından beri kullanılmasına başlanmasından bu yana AKP'nin Kürtlere karşı soykırım politikalarına sessiz kalmaktadır. Bu AB ülkeleri ve dolayısıyla Almanya için geçerlidir. Almanya AKP'yi desteklemeye devam etmektedir. Özellikle de Almanya Başbakanı Merkel. Kürtler buna çok

kızgın. Erdoğan Amerika ve Almanya'dan güç alıyor. AKP'nin Kasım seçimlerinde güçlü çıkmasında Merkel'in payı büyük. Türkiye'yi ziyaret etmesi Erdoğan'ı teşvik ettiği anlamına gelmektedir. Almanya Kürtlere karşı soykırım politikasını teşvik etmektedir."

Biz bu iki emperyalist devlete Fransa, İngiltere gibi diğer emperyalistleri, yanılma kaygısına düşmeden, ekleyebiliriz.

Ancak bu, madalyonun sadece bir yüzüdür. Öteki yüzünde devrim güçleri var ve sonucu belirleyecek olan da bu güçlerin askeri ve politik hazırlıklarıdır. Karşı-devrimci güçler hazırlıklarını tam gaz sürdürürken, devrim güçleri de güç biriktiriyor, devrimin toplumsal güçleri, Kürt halkı, emekçi sınıflar öfke ve kinlerini biriktiriyorlar.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi, bu hazırlıklar kapsamında ileri doğru atılmış önemli bir adımdır. Devrim cephesi, sanıldığından çok daha güçlüdür. Bu gücün arkasında her şeyden önce nesnellik; yani yaşamın devrimden yana akması var. Devrim cephesi gücünü, enerjisini her şeyden önce bu nesnellikten alıyor. Sorun, örgütlü devrimci güçlerin gerçekten devrimci hedeflere sahip olmasıdır. HBDH'nin program ve politik

hedefleri bu bakımdan temel önemde.

İç savaş, Kürdistan'da en şiddetli biçimiyle sürüyor. Türkiye kesiminde ise şiddetini giderek artırıyor. Devrimin toplumsal güçleri, yani emekçi sınıflar, Kürt halkı, ezilenler ise devlete ve onun tepesinde oturan adama karşı tarifsiz bir öfke içindeler.

Artık karşılıklı meydan okuma aşamasına gelmiş bulunuyoruz. Karşı-devrimin reisi, "bunlar daha iyi günleri" diyerek meydan okuyor, gözdağı veriyor, yıldırıcı etki yaratmaya çalışıyor. Devrim güçleri bu meydan okumaya meydan okumayla, alay ederek, hakaret ederek karşılık veriyorlar. Böyle bir ortamda, bu koşullarda nihai kapışmanın uzun sürmeyeceğini söylemek için kahin olmak gerekmez.

Bu durumdan başka hiç bir şey devrimin güncelliğini daha iyi anlatamaz. Devrim günceldir. Sorun devrimin örgütlü güçlerinin, HBDH'nin politik iktidarın fethini başlıca ve birinci politik hedef olarak belirleyip belirlemeyeceğidir.

Sorun, gerçek bir zaferi göze alarak harekete geçip geçmeyeceğimizdir.

"Saldırlara Karşı Ayaklan Örgütlen Savaş Devrimi Büyüt"

olan gerici, faşist devlete karşı mücadele edip özgürlüğümüzü zorla alacağız. Cizre'den Samandağ'a Samandağ'dan Suriye'ye Katliamlara Karşı Savaşa. Yaşasın Halkların Mücadele Birliği

Antakya Samandağ'da yaşanan patlamadan sonra Mücadele Birliği, "Çevlik'te Patlayan Bomba Yarın Evimizde Patlayabilir, Devletin Saldırılarına Karşı Ayaklan Örgütlen Savaş Devrimi Büyüt Mücadele Birliği" pankartı astı.

Bugün bizler ya evlerimizde, sokaklarımızda öldürülmeyi bekleyeceğiz ya da bu katliamların asıl sebebi

"Katliamlara Sessiz Kalma"

Bu çağrı dinci faşist iktidarın ve kapitalist sistemin ruhunu ele geçiremediği herkese...

Kimsenin kaçamayacağı en büyük mahkeme olan, her bir insanın kendi vicdanında "bu katliamlara sessiz kalmamalıyım" diyen herkese...

Emperyalizmin beslediği dinci faşist çeteler Suriye'yi kan gölüne çevirmeye devam ediyor. Suriye ve Ortadoğu halklarına dönük katliamlarını aralıksız sürdürüyor. Savaş politikalarıyla çocukların, gençlerin öldürüldüğü, kadınların tecavüze uğradığı günler yaşıyoruz.

Dinci faşist çeteler, daha önce Maraş'ta, Sivas'ta, Fua'da, Keferya'da yoksul Alevileri katlederken, şimdi de El Zera'da yoksul Alevileri katletmeye devam ediyor.

Faşist devlet Rojava'da Kobane'de Halep'te elde edemediklerini Kürdistan'da ve Suriye'de emekçi halklar üzerinde izlediği yok etme politikasıyla, topyekün bir savaş açmak suretiyle elde etmek istiyor...

Artık savaş hiç olmadığı kadar yakınımızda. Devletin Kürt halkına gözler önünde yaptığı katliamları, yarın yaşadığımız bu topraklarda bizlere yapmayacağını hiçbir garantisini veremeyiz. Bugün Kürdistan'daki, Suriye'deki katliamlara sessiz kalmayarak, biz emekçi halkların hare-

kete geçmesini ve örgütlenmesi gerekir.

Bu süreçte üzerimize düşen görev, yaşanan devrim sürecini hızlandırmak, devrimci halk iktidarı ve devrimci hükümet için savaşmak, sermaye sınıfı egemenliğine son vermek üzere ayağa kalkmaktır.

Şimdi Devrim Zamanı
Fabrikalar Tarlalar Sivas İktidar Her Şey Emegin Olacak
Mücadele Birliği Platformu / Antakya

Terolar'a Gidenlere Valilik Yasağı

Maraş'ın Terolar bölgesine yapılmak istenen ve İŞİD'li faşist çeteleri barındıracağı gün gibi açık olan mülteci kampına yönelik protestolar sürüyor. Kampı protesto eden Alevi halk bir tarafından "mültecilere karşı" olarak lanse edilirken, diğer taraftan da sürekli jandarmanın saldırısına uğruyor, gözaltına alınıyor, çadırları yakılıyor. Kendi köylerine ancak kimlik kontrolü ile girebiliyor. Burada süren direnişe destek olmak için HDK bir çağrı yaparak, 14-15 Mayıs günü herkesi desteğe çağırıyor.

Çeşitli illerden sabah saatlerinde Maraş'a gelen Alevi dernekleri, valilik kararıyla engellendi. Valilik, "örgüt liderlerinin çağrısı ile kalkışma olacağını" söyleyerek ikinci bir emre kadar Maraş'a girişleri yasakladığını duyurdu.

Ankara'dan yola çıkan Pir Sultan Abdal Derneği Genel Başkanı Gani Kaptan ve Hacı Bektaş Veli Vakfı Genel Başkanı Ercan Geçmez'in de aralarında olduğu grup, 14 Mayıs sabahı Maraş girişinde askerler tarafından durduruldu. Terolar'a geçmek için 20 kilometre ötesinde bulunan Narlı Mahallesi Cemevi'nde bir araya gelmeye çalışan kitlenin kente girişi engellendi.

Askeri yetkililer, bölgede bulunan TV 10'un Narlı Cemevi önünde yaptığı yayını da "valilik tarafından yayın yasağı konduğunu" gerekçesi ile kesmek istedi. TV 10 "Yayın yapırlarsa gözaltına alın" talimatına rağmen yayını kesmeyeceğini söyledi.

İzmir'den Maraş'a gitmek üzere yola çıkan Alevi derneklerinin araçlarına da 13 Mayıs akşamı el konulmuştu.

İstanbul'dan yola çıkan, aralarında Mücadele Birliği okurlarının da olduğu destekçiler de,

Maraş girişinde durduruldular. Saat 16.30 civarında önleri kesilen araçların Maraş'a girmelerine izin verilmedi. Araçlarından inen halk, tarlalardan aşarak Terolar'a ilerleyen kitleye katıldı. Bu esnada kişi gözaltına alındı ancak kısa süre içinde serbest bırakıldılar.

Burada toplanan kitleye konuşma yapan dernek başkanları, "geçişe izin verilmediği" için dönmek gerektiğini söylerken, kitle ise Terolar'a doğru ilerlemeye devam etmek istediklerini söylüyor.

Alevi dernek başkanları Terolar'a geçişe izin verilmediğini söyleyerek, protesto için Narlı Cemevi'nde açlık grevi yapacaklarını duyurdular kitleye. Bunu kabul etmeyen gruplara, araçlarıyla geri döndüler.

"Maraş El-Zara Olmayacak"

21 Mayıs Akşamı Galatasaray Lisesi önünde toplanan Alevi dernekleri ve Arap-Alevi Gençlik Meclisleri, Maraş Terolar'da yapılmak istenen AFAD kampını ve Suriye El-Zara'da yaşanan Alevi katliamını protesto ettiler.

Geçtiğimiz günlerde Suriye'de dinci gerici faşist El Nusra Cephesi, Ahrar'uş-Şam ve Ehli Sünnet Tugayları, Alevi nüfusunun yoğun olduğu El-Zara Köyü'nde halkı katletmişti. Ve bugün Terolar'da "mülteci kampı" adı altında bu faşist çetelerin barınacağı, eğitim göreceği kamplar inşaa edilmek istenerek, bu katliamlar her yere yayılmak isteniyor.

Tüm bunlara ilişkin Arap Alevi Üniversiteliler, Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği, Alevi Kurumlar Maraş Girişimi, Demokratik Alevi Dernekleri ve Arap Alevi Gençlik Meclisi, Taksim Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması yaptı. Arap Alevi Üniversiteliler de İstiklal Caddesi'nde yaptıkları bir yürüyüşle basın açıklamasına geldiler.

Açıklama boyunca Maraş El-Zara Olmayacak

cak", "Seccal Seccal Ena Arabe", "İza Ma sırna Vahed Benenmut Vahed Vahed", "Maraş Halkı Yalnız Değildir!", "Mişen Hak El-nes El-emberyaliyya Batndes", "Yaşasın Halkların Ortak Mücadelesi", "Vahed Vahed Vahed Nihna v Maraş Vahed" sloganları atıldı.

Açıklamada "El Kaide'nin Suriye kolu El Nusra Cephesi, El Kaide bağlantılı Ahrar'uş-Şam ve Ehli Sünnet Tugayları, Alevi nüfusunun yoğun olduğu El-Zara Köyü'nde sivilleri katletti. Suriye'de bu katliamlar yaşanırken TC devleti, Alevi nüfusunun yoğun olduğu Maraş Terolar'da cihatçı çetelerin eğitileceği 'mülteci' kampı kurarak yaşam alanlarımıza saldırdı. Sivas, Dersim, Erzincan gibi Alevi nüfusunun yoğun olduğu yerlere de bu kampların kurulması planlanıyor. Aleviler, cihatçılar tarafından abluca altına alınarak katledilmek isteniyor. İçeride ve dışarıda yürütülen bu savaşa karşı bugün buradayız" denildi.

DEVİRİMİN İLK TAKSİDİ

UMUT ÇAKIR

Devrim, politik sahada, bugüne kadarki en önemli vuruşlarından birini gerçekleştirdi. Hükümet, Saray tarafından azledildi. Konuya dair ilk yorumlar, RTE'nin "tek adamlık hevesine" vurgu yapıyorsa da, olayın tek bir kişinin hevesiyle pek az ilişkisi var. Doğrusu, devrimin tepede yarattığı büyük yarılma, şimdi açık çatışma ve tasfiyelerle genişliyor. Ve Saray, en güçlü görüldüğü anda, en güçsüz dönemini yaşıyor.

İç savaşta faşizmin vahşetine karşı yükselen halkların devrimci şiddeti, bir dizi olağanüstü gelişmeye yol açtı. En önemlisi, faşist vahşet aygıtının elindeki mızrağın sivri ucunun kırılmasıdır. JÖH-PÖH, Özel Kuvvetler, SAT birlikleri hatta Kıbrıs'tan çekilerek cepheye sürülenler de dahil, tüm gücüyle kent savaşlarına yüklenen faşizm, ne bir sonuç alabiliyor ne de büyük kayıpları önleyebiliyor. En eğitilmiş ve gözükara birliklerde yaşanan moral çöküşü gizlemek mümkün olmadı. Karargah çareyi istifaları yasaklamakta bulmaya çalıştı. Yine de savaşma azmini kaybettiği açıkça görülen birliklerdeki çözülmenin önüne geçilemiyor. Onlar adına konuşan birisi, "Ankara'daki politik oyunlara kurban ediliyor" diye mektuplar yazıyordu. 4 Mayıs günü azledilen hükümet, kendini kurban gibi görmeye başlayan bu vahşi çetelerde nasıl bir etki yaratmıştır tahmin etmek zor değil.

Ordu ve polis in "çelik çekirdeği" sayılan birliklerde yaşanan moral çöküntünün, daha az eğitilmiş ve daha az kararlı kesimlerde etkisini göstermesi kaçınılmazdı. Öyle de oluyor. Pek çok yerde düzenli ordu birlikleri, ya bir iki günde alelacele bitirilen operasyonlarla idare ediyor ya da kafalarını kışkallarından çıkartamıyorlar. Bu boşluktan yararlanan devrim ve özgürlük savaşçıları, tonlarca bombayla yükledikleri tırları, neredeyse karargah kapısı önlerine bırakıp patlatıyorlar. Kuzey'de Garnizon ve Serhat, güneyde ise Çukurca ve Vi-ranşehir hattına yayılan bir ablukayla, kentlerde ise rüşünü ispatlayan YPS ile, çifte kuşatma altına alınan birlikler için bu yaz oldukça zor geçecek.

Yayılarak genişleyen çatışma cephelelerinde devrim güçleri lehine dönen denge, kendi hemen kitle hareketinin yükselişinde belli etti. 8 Mart ve Newroz'la başlayan kıpır-danmalar, 1 Mayıs'ta adeta bir sıçrama yaptı. Hem polis in, hem de İŞİD'in yaşananlardan sonra artık ciddiye alınmaması imkansız katliam tehditlerine rağmen alanları dolduran milyonlar, devrimin moral gücündeki sıçramalı yükselişin apaçık kanıtını sundu; ölüme meydan okumak demekti bu.

Sıcak çatışma alanlarında ve devrimci kitle hareketlerinde görülen ve dengeleri hızla devrim lehine çeviren olaylar, tepedeki egemenler katındaki yarılmaları açık bir cepheleşmeye doğru büyüttü. Cumhuriyet Gazetesi'nde Erdem Gül, Saray ve hükümet arasında beliren iki başlı yönetimde, tercihini hükümetten yana "aniden" çeviren kurumları saymış. Dışişleri, MİT ve TSK. Nasıl ve hangi ayırım noktalarına sahipti bu ayrılıma? Devlet bürokrasisinin en temel üç kurumu görünürde daha büyük bir gücü elinde tutan Saray'dan değil de, neden Davutoğlu'ndan yana (E. Gül'ün haberine göre) "Ani bir tutum değişikliğine" gitmişti?

Birbirinden tecrit edilmiş kent merkezleri yerine, yaz aylarıyla birlikte koca bir coğrafyaya yayılan bir cephe savaşında, düzenli ordu birliklerinin bölünebileceği tehlikesini değerlendiren ABD ve AB, NATO'nun bu en güvenilir vuruş gücünü kaybetmemek için RTE'yi kurban etmeyi seçtiler. Bu yönde atılan somut adımlar biliniyor, daha önce yazdık. Davutoğlu, egemenliğin genel durumunun vehameti kadar, şu 15 ayda altına imza attığı kararların ağır sorumluluğundan kurtulmak adına, devrimin ateşini söndürecek bir kurban törenine destek sunmaya girişti. Önce Avrupa, Terörle Mücadele Yasası'nın düzenlenmesi koşuluyla Davutoğlu'na vize muafiyetini getiren başbakan payesini hediye etmek istedi. ABD ise, çok değil birkaç ay önce RTE'nin acımasız tekmelere maruz kaldığı Washington'da başbakanı "prestijli ortak" kimliğiyle ağırlayacaktı. Belli ki, masada ABD'nin 3. Göz olma hesapları da vardı. Böylece, moral açısından çökmüş bir ordunun yaşayacağı kuşatmaya, yeniden müzakere adımları ile bir parça gevşeyecek, ordunun bölünmesi ve bozgun tehdidi ortadan kalkabilecekti. Ne var ki, TC'nin bir anda bu denli esnetilmesi için, kurulu yapının bazı yerlerinden kırılmasına göz yumulmalıydı ve kırılacak ilk yer elbette ki, Saray'ın yürütme gücü üzerindeki erki olacaktı.

İşte, devletin en önemli üç kurumu Davutoğlu'ndan yana "ani tutum değişikliğine" sevk eden yarılmanın esası buradadır. İşin aslı, emperyalist efendilerin önüne geçmeye çalıştığı yarılma ve bölünme, fiilen olgunlaşmıştı. Örneğin RTE'nin karşısına "özel kuvvetler" üniformasıyla çıkıp, kimin adamı olduğunu belli etmeye çalışan Genel Kurmay Başkanı, bizzat savaşın en ön cephesine, Şırnak ve Nusaybin'e gitmek zorunda kaldı. Militarist bürokratik bir aygıt için hiç de alışıldık bir durum değildi bu. O bürokrasi ki, en tepeden verilen talimatları, bölge ve yerel kuvvet komutanları yoluyla iletmeye ve uygulamaya dayanır. Böylece, savaşın her an değişen dengelerinde olası her yenilginin faturası, en tepeye değil, aradaki komuta kademesine kesilir. Tepe yönetim bu yoldan korunur. Ama Hulusi Akar, tüm ara kademeleri atlayıp doğrudan talimatlar vermek zorunda kaldıysa, bunun anlamı açıktır: Ordunun tepesi ile yerel komutanlıklar arasında bir sorun var. Bir yandan Genel kurmaylığın bu tavrı, diğer yandan MİT müsteşarının tasfiye edileceği haberi, Erdem Gül'ün sözünü ettiği yarılmalara gerçeklik ve ciddiyet kazandıran kanıtlardır.

Böylece 4 Mayıs'ta Saray, boynuna inmeye hazırlanan satırdan kurtulabilmek paniğiyle, Davutoğlu'nu azletti. Fakat bu hareket, ne devlet kurumlarındaki yarılmaya merhem olabilir, ne de emperyalist efendilerin kaygılarını dindirir. Yarılmanın nedenleri gelişimini sürdürdükçe Saray o satırdan boynunu kurtaramaz. Dahası, Davutoğlu belki de Saray'ı ve onu tasfiyeye hazırlananları uslandırabilecek, bir orta yol bulabilecek tek unsurdur. "Ani tutum değişimi"ne giren bürokrasi, bundan sonra "hukuki olmayan" yollara ilişkin arayışlarını hızlandıracaktır. Davutoğlu'nun tasfiyesi, Saray darbesini mümkün olan en az hasarla gerçekleştirmeyi hedefleyen emperyalist efendilerin de hoşuna gitmedi. ABD basını açık açık, "Ankara'daki son adamımızı kaybettik" yorumları yaptı. AB sözcüleri ise "Başbakanlık titrini taşıyabilen ve uzlaşılabilir son kişi"nin azline ağıt yaktı. Bir ara çözümler hem kendini hem devletin bekasını kurtarma potansiyeline sahip tek kişi Davutoğlu, geride Saray'ın doldurması mümkün olmayan bir boşluk bıraktı.

Bundan sonrası hükümet yetkisini fiilen ele geçiren Saray için çok daha zordur. Her şeyden önce, hem devlet bürokrasisinde hem de en geniş yığınlarda, Saray'ın her şeyi kişisel geleceğine endekslediği algısı güçlenmiştir. Saray'ın bu tasfiye adımlarının arkasında, tekelci sermayenin içine düştüğü bozgun ruh halı vardır. Devrim karşısında, TMY'nin yenilenmesi yoluyla, birkaç geri adım atmanın ipleri yeniden ele almaya yardımcı olacağını düşünen emperyalistlerden farklı olarak, Türk tekelci sermayesi, geline aşamada atılacak her geri adımın sonuçlarını tahmin bile edemiyor. Enselerine binmiş ve fırsat kollayan bir kitle hareketi var, 1 Mayıs onlar için korkutucu bir tecrübe oldu. Bu nedenle, hem Saray hem de temsilcisi olduğu tekelci sermaye, ayaklarını gaz pedalından çekmeye fena halde korkuyorlar. Devrim iradelerini teslim aldı ve onları sonuna dek gitmeye zorluyor.

Ama her devrimde, sonucu belirleyen nihai bir çatışmaya tam anlamıyla hazırlanmak için kitlelerin böylesi sınıf dengelerine ihtiyacı vardır. Bir devrim ne kadar çok ileri giderse, yani ilk taksitlerini ne kadar sarıncı darbelerle almaya başlarsa, o kadar fazla kitleyi kendi safında toparlar. Tepedeki çatlak ve çatışmalar, nüfusun yarı uyanmış kesimlerini bu yoldan devrime kazandırır. Ve yine nüfusun azımsanmayacak bir bölümünü, hani şu her zaman güçlü olandan yana tavır koymaya hazır unsurları, ancak taksitlerini tahsil etmeye başlayan bir devrim kazanabilir.

Öyleyse, yola devam. Zaferin ışığı, tünelin sonunda görünmüştür.

Özgür Radyo'da Basın Özgürlüğüne Dair Söyleşi

95.1 frekansı üzerinde yayın yapan Özgür Radyo'da "Farklı Ses Farklı Yorum" programına bu hafta Mücadele Birliği gazetesinden Vefa Serdar ve Özgür Gelecek gazetesi yazı işleri müdürü Aslı Ceren Aslan konuk olarak katıldılar.

Moderatörlüğünü Özgür Radyo'dan Derya Okatan'ın yaptığı programda Türkiye'de Basın Özgürlüğü'nün durumu, sosyalist ve devrimci gazeteler üzerindeki baskılar vb gündeme getirildi. Genel olarak basının durumu hakkındaki soruya ilk olarak cevap veren Aslı Ceren Aslan, devrimci ve sosyalist basının genel olarak yayın politikasında bir değişiklik olmadığı halde, siyasi iktidarın özellikle son dönemde devrimci ve sosyalist basına saldırılarını yoğunlaştırdığını, özellikle gözaltı ve tutuklamalarla, süregelen davalara yenilerinin eklenmesiyle gerçekleri yazanların susturulmaya ve sindirilmeye çalışıldığını söyledi. Gazeteleri hakkında da daha çok Kürt illerinde yapılan haberlerden dolayı ardi ardına soruşturmalar açıldığını vb belirtti.

Vefa Serdar da, aslında bütün olup bitenin gözler önünde olduğunu; siyasi iktidarın bütün medyayı kendi

kontrolü altına almaya çalıştığını; medyanın tekelleştiğini, gerçekleri insanlara ulaştırma konusunda devrimci ve sosyalist basına her zamankinden daha çok iş düştüğünü; bugün gazeteciler hakkında sadece dava açılmasıyla kalmadığını, özellikle devletin Kürt illerinde yaptığı baskı ve katliamları gizleyebilmek için, gazetecileri öldürdüğünü, kaçırdığını, öldürmekle tehdit ettiğini söyledi.

Türkiye'de de gazetecilerin ağır hapis cezalarıyla cezalandırıldığını, Y.E.Mücadele Birliği yazı işleri müdürü Sami Tunca'nın 49 yıla varan bir hapis cezasına çarptırıldığını ve bunun önemli bir kısmının Gezi Eylemleri sürecinde üzerinde gazetesinin önlüğü bulunduğu halde eylemlerde yer almasından dolayı verildiğini vurguladı.

Moderatörün yaşananlara ilişkin halkın tepkisinin ne olduğu ve yandaş medyanın tavrına ilişkin sorusuna cevaben Aslı Ceren Aslan, Kürt illerinde katıldıkları gönüllü muhabirlik çalışmasında gördüklerinin çok farklı ol-

duğunu söyledi. Yandaş medyanın gerçekleri çok çarpıtarak verdiğini, insanların yanlış bilgilendirildiğini, kendilerinin her şeye rağmen doğruları halka ulaştırmaya çalıştıklarını ve bu şekilde çalışmaya devam edeceklerini söyledi.

Bu arada son süreçte içerisinde ETHA, Özgür Gelecek, Mücadele Birliği, Halkın Günlüğü'nün olduğu devrimci ve sosyalist yayınların bir araya gelerek kurumsal olmasa da pratik işler için bir birliktelik oluşturmaya çalıştıklarını belirtti.

Vefa Serdar da siyasi iktidarın kendi işlediği "suç"ları gizlemeye çalıştığını, bunları ortaya çıkarmaya çalışılanları ölüm ve ağır hapis cezasıyla tehdit ettiğini; bir gün gelip insanların Nazi Almanyası'nda yaşananlar hakkında bilgileri olmadığını söylemeleri gibi, burada yaşananlardan da haberleri olmadığını söylememeleri için devrimci ve sosyalist basına çok iş düştüğünü, bunun için haber paylaşımı, gönüllü muhabirlik vb gibi bir çok konuda dayanışma içinde olunabileceğini söyledi. Nazım'ın Ellerimiz ve Yalana Dair şiirinden bir bölümü aktardı; Nazım'ın "Antenler yalan söylüyor/yalan söylüyor/rotatifler/kitaplar yalan söylüyor/.../ellerimiz böyle balık gibi itaat olsun/...bu zulüm/bu bezirgan saltanatı sürsün dindedir" dediğini ve bugün siyasi iktidarın kontrolüne aldığı tüm medya ile halka yalan söylediğini vurguladı. Buna karşılık devrimci ve sosyalist basının da, bedeli ne olursa olsun, gerçekleri yazmaya ve söylemeye devam etmesi gerektiğini belirtti.

Swiss Otel İşçileri:

"Deneyimlerimizi Gittiğimiz Yere Götüreceğiz!"

Swiss Otel Bahçe Bakım İşçileri, Ayşe Serçe ve Olgun Yıldız'ın işten atılmaları üzerine 4 işçinin de iş bırakması sebebiyle greve çıkan 6 işçi, 13 Mayıs günü yaptıkları bir basın açıklamasıyla otel önünde 23 gündür sürdürmekte oldukları grevi sonlandırdılar.

"Taşeronu Kovduk Mücadelemiz Sürecek" pankartı açan Swiss Otel işçileri ve emek dostları "Swiss Otel İşçisi Yalnız Değildir", "Swiss Otel İşçisi Köle Değildir", "Yaşamın Sınıf Dayanışması" sloganları attı.

İşçilerden Olgun Yıldız, grev boyunca baskıya ve tehdide maruz kaldıklarını, kendisinin beklediği kadar yoğun bir katılım ve dayanışma sağlanmadığını ifade etti. Sürekli az sayıdaki gelen emek dostlarının dayanışmasıyla Swiss Otel'in işten atma, mobbing ve baskılarına karşı durduklarını ve pek çok şeyi de öğrendiklerini, tecrübe edindiklerini anlattı. İşçiler adına basın açıklamasını işçilerden Ayşe Serçe okudu.

Ağır mobbing ve ücretlerinin eksik ödenmesi nedeniyle 19 Nisan'da başlattıkları grevi insanca yaşamak ve çalışmak için 23 gündür sürdürdüklerini ve bu süre içinde pek çok kazanım elde ettiklerini ifade eden Ayşe Serçe, "Türkiye'nin en büyük otellerinden biri olan Swiss Otel'de 6 işçi olarak başladığımız bu direniş bizlere işçi sınıfının gücünü bir kez daha gösterdi. Bir geceliği 600 liradan başlayan konaklama ücreti karşısında işçisine asgari ücreti bile gören Swiss Otel'i direnişimizin ilk gününden bu yana basında ve bulunduğu her mecrada teşhir ettik. Bu durum Swiss Otel yönetimini o kadar rahatsız etmiş olacak ki, 10 yıldır sözleşme

imzaladığı bahçe taşeron şirketiyle sözleşmesini feshetti" dedi.

Otel içerisinde pek çok yöneticisiyle çıkar ilişkisiyle birbirine bağlı olan ve işçilere kötü çalışma koşullarını dayatan taşeronun kovulmasının Swiss Otel bahçe işçileri olarak en büyük kazanımlardan biri olduğunu söyleyen Serçe, ayrıca taşeron şirketin Swiss Otel ile sözleşmesini

feshetmesine rağmen işçilerin direnişe çıkmadan önce içeride kalan alacaklarının büyük bir kısmını da ödemek zorunda kaldığını belirtti.

"Direnişte bulunduğumuz süre boyunca basında çıkan haberler ve otel önündeki sloganlarımızla içeriye sesimizi duyuramaz sayesinde otele gelen müşterilerde de gözle görülmüş bir azalma oldu" diyen Serçe, işlerine geri dönmek istediklerinde otel yönetiminin bu örgütlü ve kararlı duruşu içeriye girdikten sonra diğer işçileri de etkilemesinden korktuklarını ve her türlü anlaşma ve görüşme yolunu geri çevirdiğini aktardı.

"Direnişimizden çıkardığımız en büyük ders ise işçilerin kararlı duruşu karşısında ne kadar güçlü yapı olursa olsun sarsılacağıdır. Swiss Otel işçileri olarak 23 gündür süren fiili direnişimizi burada sonlandırıyoruz. İşimize geri dönmek ve çalıştığımız süre boyunca bizlere ödenmeyen yol parası, AGİ'lerimiz ve tazminatlarımızı almak için hukuki mücadelemizi sürdüreceğiz" diyen Ayşe Serçe, mücadele deneyimlerini gittikleri yerlere taşıyacaklarını ve çalışma alanlarında işçilerin haklarını gasp ettirmeyeceklerini belirtti.

İşçiler Samsun Towers Şantiyesinde Eylemde

İnşaat İş Sendikası üyesi işçiler, Ocak ayından bu yana ödenmeyen ücretleri için Samsun Towers'da yapılan basın açıklaması ile eyleme başladı. 10 Mayıs Salı günü Esenyurt Haramidere'deki Samsun Towers'a bağlı Hi-Tek ve Karoğlu adlı taşeron firmalarda çalışıp Ocak ayından beri ücretlerini alamayan İnşaat-İş üyesi işçiler, saat 14:00'te Samsun Towers'ın satış ofisi önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler. İnşaat İşçileri Sendikası adına basın açıklamasını okuyan işçi Yunus Uraz, "Çalışma Bakanlığı'ndan sigortalarmızın eksik yatırıldığına dair bir belge aldığımız takdirde ücretlerin ödeneceği ve sigortalarmızın yatırılacağı taahhüdünde bulunan Ersu İnşaat yetkilileri sözlerinde durmadılar, oyalama politikasını sürdürdüler. Çalışma Bakanlığı'ndan aldığımız belgeye rağmen sorunu çözmek yerine bize yasal mercileri göstermek dışında hiçbir şey yapmadılar. Çözüm yolu olarak bizlere mahkeme yolunu gösteren patronlara, İnşaat-İş olarak vereceğimiz tek bir cevap vardır; o da direniştir" dedi.

BİRLEŞİK DEVRİMİN GELİŞİMİ VE DEVRİMCİ GÖREVLER

ÖZGÜR GÜVEN

Birleşik devrim bir sonraki aşamaya geçmek için hazırlanıyor. Bu aşamaya genel silahlı halk ayaklanması olacaktır. Bu yoldan ilerleyerek zafere erişecek olan devrim, tekellerin ekonomik ve politik egemenliğine son verecek, demokratik halk iktidarını kuracaktır.

Müttefik Devrim Güçleri

Burada proletaryanın iki temel müttefiki vardır. İlki ezilen ulus ve ulusal topluluklardan özgürlüğe susamış milyonların oluşturduğu kitle; sermaye birikimi yasasının işleyişi gereği üretim ve geçim araçlarını kaybederek açlığa, sefaletle sürüklenen, yaşamın dışına itilen milyonlarca emekçi; işten atılarak üretimden kopartılan, yemiden iş bulma umudunu kaybeden işsiz işçiler; ve özellikle gençlik: bütün bu kesimlerden gelenlerin yanı sıra öğrenci gençlik.

Proletaryanın diğer temel müttefiki ise uluslar arası devrimci işçi hareketidir. Bu sadece Türkiye ve Kuzey Kürdistan proletaryasının müttefiki değil, evrensel bir olgudur. Dünyanın neresinde olursa olsun, atacağı kalkan bütün devrimler, uluslar arası işçi hareketinin etkin desteğini hemen yanında bulmuştur.

Devrimin Hedefleri ve Görevleri

Bir üst aşamaya geçmek üzere güç toplayıp hazırlanan birleşik devrimin görevlerini ve hedeflerini net olarak belirtmek gerekiyor. Tekelci sermayenin egemenlik aracından başka bir şey olmayan bu faşist devleti yıkararak, yerine proletarya ve halkların, emeğin egemenliğini kurmak; işbaşındaki faşist burjuva hükümete derhal son vererek emeğin iktidarını kuracak olan Geçici Devrim Hükümeti'ni (GDH) daha fazla gecikmeden gündemine almak, bu yönde somut adımlar atmak. Tüm burjuva devlet biçimlerinin somut özelliği olan ve eski devlet aygıtının esasını oluşturan ordusu, polisiyle bütün militarist kurumları dağıtmak ve silahsızlandırmak; merkezi bürokratik devlet makinesini parçalayıp işlevsizleştirmek, bunların yerine silahlanmış halkın kendisini; komite, konsey, milis biçiminde örgütlenmiş halk örgütlerini koymak. Yalnızca silahlı halkın örgütlü gücüne dayanan böyle bir hükümet proletarya ve halkların yaşamsal sorunlarını gerçekten çözecek, Kürt ulusunun ayrılma hakkını teslim edecek, tüm politik tutsakları derhal özgürleştirecek, bankaları ve tekeli birliktir kamusallaştırarak yeni ve daha ileri bir toplumun kurulması için gereken diğer

Devrimin gücü ve toplumsal tabanı karşısında dehşete düşen tekeli sermaye ve faşist devleti, 2013 Haziran Halk Ayaklanması'ndan bu yana uluslar arası sermayenin de etkin desteğiyle birleşik devrimi ezmek için her türlü yol ve yöntemle başvurdu, başvuruyor. Sürdürdükleri vahşet boyutlarındaki katliamlar, saldırılar sistemin tüm çürümüşlüğü ve acizliğini ortaya serdi; burjuva sınıfın, özellikle tekellerin ekonomik ve politik ayrıcalıklarının devamı uğruna işlemecekleri cinayet, gerçekleştirilmeyecekleri katliamın olmadığını açıkça gösterdi

tedbirleri olacaktır.

Birleşik Devrimin Gelişimi

Birleşik devrimin bu yeni aşamasını hazırlayan koşulları doğru kavramak, görevlerin ve hedeflerin doğru kavranmasını da sağlayacaktır.

50 yıllık sert sınıf savaşlarının hazırladığı Haziran Halk Ayaklanması ve 6-8 Ekim Serhildanı birleşik devrimin bugünkü gelişiminde önemli yere sahip. 2013 Haziran'ından bu yana yaşananlar yüzyıllık önyargıları kırdığı gibi, milyonlarca emekçiye de politik yaşama çekti. Bu süreçte Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki bütün sınıflar gerçek karakterleri, sınıfsal çıkarları ve bu çıkarlara uygun davranışlarıyla kendilerini gösterdiler. Devrimin gücü ve toplumsal tabanı karşısında dehşete düşen tekeli sermaye ve faşist devleti, 2013 Haziran Halk Ayaklanması'ndan bu yana uluslar arası sermayenin de etkin desteğiyle birleşik devrimi ezmek için her türlü yol ve yöntemle başvurdu, başvuruyor. Sürdürdükleri vahşet boyutlarındaki katliamlar, saldırılar sistemin tüm çürümüşlüğü ve acizliğini ortaya serdi; burjuva sınıfın, özellikle tekellerin ekonomik ve politik ayrıcalıklarının devamı uğruna işlemecekleri cinayet, gerçekleştirilmeyecekleri katliamın olmadığını açıkça gösterdi. Özellikle son 9-10 aydan beri Kürdistan'daki kasaba ve şehirlerde yaşananlar, Cizre'deki vahşet bodrumları, Sur, Nusaybin ve daha onlarca kentte faşist devletin, devletin başının ve işbaşındaki AKP hükümetlerinin her türlü vahşete, her türlü canavarlığa hazır JÖH ve PÖH'leri eliyle binlerce insanı çoluk çocuk, genç yaşlı, kadın erkek demeden boğazlamaya, diri diri ateşe vermeye başladığını bütün dünyaya gösterdi.

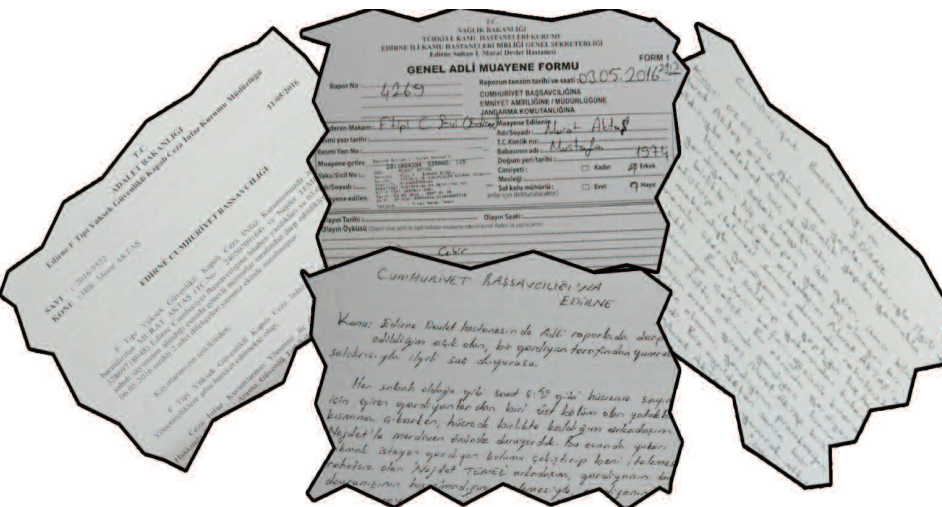
Haziran Halk Ayaklanması birleşik devrimimizin ilk genel ayaklanması olarak yaşandı. Bu ayaklanma, o dönemin başbakanı olan, şimdi ise devletin en tepesinde bulunan şahıs ve adamları tarafından kendilerine yönelik bir "darbe"

olarak görüldü. Ayaklanmanın daha ileri gidebilmesi için gereken teşvik sonradan geldi: Rojava Devrimi. Bu devrimin yarattığı iklimden beslenen Kuzey Kürdistan, Haziran Halk Ayaklanması'na sınırlı bir katılım sağlamışken, bu kez adeta Haziran'ın eksik kalan yanını gösterircesine 6-8 Ekim silahlı serhildanı yaşadı. Birkaç gün süren bu ayaklanmada tekeli sermaye kendi sonunu gördü. Uluslar arası sermayenin de etkin desteğiyle işbaşındaki hükümet devrimi bastırabilme, devrim güçlerini ezip sindirebilme için bütün düzen güçlerini harekete geçirdi. Medyası, JÖH'ü, PÖH'ü, neyi varsa seferber etti saldırdı.

Bu saldırı karşılıksız kalmadı. Kürdistan halkı özyönetim ve öz savunma adlarıyla cevap verdi, karşı devrimci burjuva iç savaşın karşısına silahlı milislerin (YPS ve YPS-Jin) başını çektiği devrimci iç savaşla çıktı. Onlarca kentte devrimle karşı devrimin hesaplaşması önce göğüs göğse çarpışmalarla başladı. Ancak devrimin gücü karşısında şok olan karşı devrim çok kısa sürede tanklarıyla, toplarıyla, JÖH'ü, PÖH'ü, SAS'lariyla saldırmak zorunda kaldı. Onlarca kentlin yıkıldığı, yüzlerce insanın vahşi yöntemlerle katledildiği bu savaş en eşitsiz koşullarda devam ediyor. Bu satırların yazıldığı sırada son gelen haberlere göre Nusaybin'de savaş uçaklarının da bombardıman yaparak devreye girmiş. Yani ellerinde ferdî silahları bulunan milislere karşı tanklar, toplar, şimdi de savaş uçakları...

Haziran Halk Ayaklanması birleşik devrimimizin ilk genel ayaklanması olarak yaşandı. Bu ayaklanma, o dönemin başbakanı olan, şimdi ise devletin en tepesinde bulunan şahıs ve adamları tarafından kendilerine yönelik bir "darbe" olarak görüldü. Ayaklanmanın daha ileri gidebilmesi için gereken teşvik sonradan geldi: Rojava Devrimi. Bu devrimin yarattığı iklimden beslenen Kuzey Kürdistan, Haziran Halk Ayaklanması'na sınırlı bir katılım sağlamışken, bu kez adeta Haziran'ın eksik kalan yanını gösterircesine 6-8 Ekim silahlı serhildanı yaşadı

Edirne F Tipi'nde Tutsaklara Saldırı

Edirne F Tipi Cezaevi'nde TKEP/L davasından yatan 2 hükümlü tutsak Necdet Temel ve Murat Aktaş, gardiyanların saldırısına uğradı.

3 Mayıs günü sabah sayımında üst kata çıkmak isteyen gardiyan, merdiven başında duran Murat Aktaş'ı kolundan çekiştirip itekleyince aynı hücrede bulunan Necdet Temel tarafından "yaptığın hiç hoş değil" diye uyarılınca, Necdet Temel'e saldırdı, "senin kafanı gözünü kırarım" diyerek Necdet Temel'in boğazını sıkıyaya başladı. Arkadaşını "provokasyon yapmaya çalışıyor, sakın ol" diye uyarmaya çalışan Murat Aktaş da saldırıdan payına düşeni aldı, burnuna yumruk yedi.

Tutsaklar "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganı atılır ve Aktaş'ın burnunun kanağı gören gardiyanlar önce havalandırmaya çıktı, sonra da sayımı alarak hücreden ayrıldılar.

Burnundaki kanama süren ve burnu ve kaşını moraran Murat Aktaş önce revire ardından hastaneye götürülerek adli tıp raporu aldı. Saldıran gardiyanın "pişman olduğu" söylene de Necdet Temel ve Murat Aktaş'ın şikayetleri üzerine gardiyanlar Güngör Mutlu, Muhammed Yusuf Acar ve Fatih Okumuş hakkında soruşturma başlatıldı.

DEVİMCİ TUTSAKLAR YALNIZ DEĞİLDİR ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK

Polis Gazi'de Bir Kadını Katletti

15 Mayıs gecesi Gazi Mahallesi'nde, Devrimci Gençlik İnsiyatifi'nin Kaypakkaya anmasına polis saldırdı, saldırıdan sonra mahalle sokaklarında gezerek sağa sola ateş açan polis, 21.30

civarında evinin 3. katında balkondaki kadını vurdu.

Karnından vurularak ağır yaralanan Pınar Gemsiz ameliyata alınırken, polis de zırhlı araçla hastane önüne

geldi. Pınar'ın ölüm haberini geldiğinde annesi ağtılar yakarken, polis aracı tepkiler üzerine hastane önünden ayrılmak zorunda kaldı.

Sultangazi İlçesi'ne bağlı Gazi Mahallesi'nde 15 Mayıs akşamı, polisin açtığı ateş sonucu evinin balkonunda vurularak katledilen Pınar Gemsiz son yolculuğuna ağıtlar, sloganlar ve zılgırlarla uğurlandı. Gemsiz'in, Gazi Mahallesi'ndeki evinin önünde aralarında Mücadele Birliği okurlarının da bulunduğu, devrimci örgütler ve siyasi partiler, demokratik kitle örgütlerinden bir araya gelen binlerce kişi, "Dilek, Şirin, Pınar Hesap Sorulacak", "Katil Polis Hesap Verecek", "Jin Jiyan Azadi", "Kürdistan'da Direnen Kadınlara Bin Selam" sloganları atarak, Gazi Hastanesi önüne yürüdü.

Cenaze törenindeki yürüyüş sırasında "Katilleri Tanyoruz, Hesap Soracağız" yazılı pankart ve Pınar Gemsiz'in fotoğrafları taşındı.

Hastane morgundan alınan Gemsiz'in cenazesini kadınlar omuzlayarak sloganlarla Zübeyde Hanım Cami'sine yürüdü. Cami'de cenaze namazı için beklenildiği sırada kadınlar tarafından bir yandan ağıtlar yakıldı, sloganlar atıldı, zılgırlar çekildi. Devletin katliamlarının Kürt halkının ve kadınların özgürlük mücadelesini durduramayacağı dile getirildi.

Pınar Gemsiz'in cenazesinin alınması sırasında bir yakını isyan ederek üç aylık bir bebeğin artık annesiz olduğuna

dikkat çekti. Yaşanan katliamların sorumlusunun hükümet ve Cumhurbaşkanı olduğunu belirten kadınlar, katliamları unutmayacaklarını haykırdı. Dini törenin tamamlanmasının ardından Pınar Gemsiz'in cenazesi, helallik alınmak üzere evine getirildi. Buradan tekrar sloganlar ve Kürtçe ağıtlar eşliğinde Gazi Mahallesi Mezarlığı'na getirildi ve burada toprağa verildi. Basına kapalı olarak yapılan defin işleminin ardından mezarlık önünde saygı duruşuna geçilerek KJA, HDP, DBP adına açıklamalarda bulunuldu.

Devrim ve özgürlük mücadelesinde yaşamını yitiren devrimciler anısına yapılan saygı duruşunun ardından KJA adına Gülşen Biter söz aldı, kadınların katledilişine, halkların katliamına şahit olduklarını, devletin savaş politikaları ile meşrulaştırmaya çalıştığı bu katliamlara örgütlü mücadele yürüterek en sert cevabı vereceklerini söyledi.

Sultangazi Dayanışması adına basın açıklaması okuyan Ece Öztürk, iktidarın bir yanda Kürdistan'da Kürt halkını katlederken diğer yandan Batı metropollerinde emekçi mahallelerinde polis terörü uyguladığını belirtti. HDP ve DBP ile eş başkanlarının da konuşmalarının ardından cenaze töreni sona erdi.

Bilirkişi, Gezi Ayaklanmasında ölen Mehmet Ayvalıtaş'ı suçladı: Kendi ölümünde asli ve tam kusurlu!

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Çıpras'ı İngilizce sorguya çekti: Where is kravaf?

Laiklik Tartışmaları ve Kavramın Tarihsel Gelişimi

Bir süredir ulusalcı cenah "Şeriat karşı" laikliği savunan açıklamalar ve eylemler organize ediyorlar. Laik bir Türkiye için mücadele edeceklerini ve her türlü bedeli ödeyebileceklerini ifade ediyorlar. CHP bir yana KP, HTKP, ÖDP, HE gibi gizli Kemalist diyebileceğimiz bu kesim de, bu noktada son derece faal hale gelmiş durumda.

Bu konuyu ele almaktaki amacımız gizli Kemalist blokun yürüttüğü tartışmaya katılmak değil, sadece sosyal reformist harekette bir gelenek haline gelmiş kavramların yanlış kullanımı ve bunun üzerinden yapılan temelsiz tartışmalara bir son vermek. Bizim cephemizden laiklik tartışmaları hiç olmadı, çünkü bu devlet hiçbir zaman laik olmadı. Ezelden beri bir din devletiydi ve bugün de bu niteliğini var gücüyle koruyor. Hem de onu en koyu tonlarıyla güçlendirmeye çalışarak.

Biz burada daha çok 'Laiklik' kavramının kendisiyle ilgileneceğiz. Bilimsel bir tartışma için, kavramların kendisinin doğru olarak bilinmesi gerekli. Yoksa baştan itibaren din devleti özelliği olan bir devlette, laikliği sonuna kadar savunacağız gibi absürt açıklamalarda bulunabilirsiniz.

Kelimenin Kökü ve Anlamı Nedir?
Laiklik bizim dilimize Fran-

sızca'dan geçmiştir. Fransa'da ise ilk kez 3. Cumhuriyet döneminde 'laïcisme' dile girmiş ve siyasal alanda kullanılmaya başlanmıştır. Buna rağmen kelimenin kökü çok daha eskilere kadar uzanmaktadır. Laik kelimesi Yunanca laos ismi ve laikos sıfatından gelir, Latince laicus'tur. Laos: halk, kalabalık, kitle demektir ve zıddı kleros'tur. Laikos: halka ait, ruhban olmayan demektir. Laicus: dinsel olmayan demektir.

Laos / kleros karşıtlığı MÖ 3. yüzyılda, din yönetiminde iki sınıfı belirtmek üzere kullanılmıştır. Hıristiyanlığın ilk yüzyılından itibaren kilise adamlarına klerikoi (Latince clericus), bunların dışında kalanlara laikoi (Latince laici) denilmiştir. Bu kavramın İngilizce karşılığı ise secularity olup; din ve devlet işlerinin ayrı tutulması anlamına gelir. İngilizce'de papazdan başka bütün halka lay, laity denir ve laic, secular kelimeleri de cismaniliği ifade eder. Latince saecularis'ten gelen secular, özellikle İngiliz ve Alman toplumunda kullanılır.

Kavramın Tarihsel Gelişimi

Kavramın tarihsel serüveni Katolik Avrupa ile Anglosakson Avrupa arasında bir fark yaratmıştır. Katolik Avrupa Laik, diğerleri ise sekülerdir.

Laik ülkelerde daha çok din devletin denetimi altındadır; seküler ülkelerde ise din ile devlet özerk iki alandır. Protestan ve Anglikan ülkelerdeki sekülerizm, günlük hayatı belirleyen dünyevi bir yaşama tarzını ifade eder ve dünyevi işlerde dini dışarda bırakmak anlamına gelir. Bu ülkelerde ulusal kiliselerin Roma Kilisesinden ayrılmışlığı, Kraldan ayrı özerk kurum oluşu da kavrama etkinlik kazandırmıştır. Bu aynı zamanda uluslaşma ve burjuvazinin ortaya çıkışıyla da ilgilidir. Laikliğin Bizans sezaropapismine ve elitist hakimiyete, sekülerizmin ise Roma paganlığına ve vicdan özgürlüğüne yakın olduğu düşünülüyor.

Laiklik Jakobenliğe, Sekülerizm Uzlaşmaya Denk Düşüyor!
Şimdi Laikliği ortaya çıkartan koşulları inceleyebiliriz. Laiklik Avru-

pa'da kapitalizmin gelişimi ve bu gelişim sırasında özellikle Fransa'da burjuvazi ile iktidardaki Ruhban sınıfı arasındaki mücadeleden doğmuştur. Çünkü çağlar boyunca kilise ve onun temsilcisi olarak ruhban sınıfı Krallıkların, imparatorlukların yönetiminde söz sahibi olmuş ve idarede etkin olmuşlardır. Kapitalist işleyiş yasaları dünyaya egemen olmaya başlayınca da imparatorluklar deyim yerindeyse her anlamda çelişki ve çatışma yaşamıştır. Bu çatışmaların özü yıkılan ve çözülen feodal düzenle, gelişen ve giderek toplumsal yaşama egemen olan kapitalist düzen arasındaki savaşımdır. Bu savaşım Anglosakson (İngiltere) Avrupa'da 1600'lü yıllarda ruhban sınıfının zaman içerisinde burjuvalaşması ve gelişen burjuvaziyle uzlaşması biçiminde çözülmüştür. Sekülerizmin temsilcisi İngiltere'de bu nedenle ruhban

sınıfının alaşağı edilmesi görülmez. Laikliğin temsilcisi durumundaki ülkelerde farklı gelişmiş ve iktidardaki ruhban sınıfı iktidarı bırakmak istemedi. İşte tam da bu sebepten burjuvazinin kiliseye karşı verdiği mücadelenin siyasal yansımalarından biri Laiklik oldu. Yani ruhban sınıfı yıkıldı ve din devlet denetimine giren bir kurum halini aldı. Politikanın Fransızca hali her anlamda işlemedi.

Bu topraklarda ise "Laiklik" düşüncesini ilk kez tanımlayan ilk basımevi kurucusu İbrahim Müteferrika'dır. 1730'larda Padişah I. Mahmut Müteferrika'ya "küffarın ekser zamanda galebesine ve ehl-i İslamın mağlubiyetine sebep nedir? Araştır, bildir" buyurmuş. Müteferrika'da " Milletlerin Düzeni Üzerine Düşünce Yolları " adlı eserinde başka nedenlerle birlikte şu noktayı da belirtmiştir: "Günümüzde artık devletler dinden ve gelenekten gelen esaslara göre değil, akıl ve bilim ilkelere göre yönetilmektedir."

Yine Laiklik Osmanlı döneminde Ziya Gökalp'in "Lâ-dini" (dinsel olmayan), Ahmet İzzet Paşa'nın "la-ruhbanı" ve Ubeydullah Efendi'nin "İş Hükümeti" deyişleri ile açıklanmaya çalışılmış ama bir süre kullanılan laisizm deyişi yerini tümüyle laiklik terimine bırakmıştır.

Laiklik Avrupa'da kapitalizmin gelişimi ve bu gelişim sırasında özellikle Fransa'da burjuvazi ile iktidardaki Ruhban sınıfı arasındaki mücadeleden doğmuştur. Çünkü çağlar boyunca kilise ve onun temsilcisi olarak ruhban sınıfı Krallıkların, imparatorlukların yönetiminde söz sahibi olmuş ve idarede etkin olmuşlardır. Kapitalist işleyiş yasaları dünyaya egemen olmaya başlayınca da imparatorluklar deyim yerindeyse her anlamda çelişki ve çatışma yaşamıştır.

"...Mezrabotan Uygarlığının Sahibiyim..."

12 Mayıs 1974'te Baas rejimi tarafından Bağdat'ta idam edilen Kürdistan Öğrenciler Birliği üyesi Leyla Kasım, Baas rejiminin etnik temizlik operasyonu yaptığı dönemde Kürt halkının sesini dünyaya duyurmak amacıyla Bağdat'ta 4 arkadaşıyla birlikte yapmak istedikleri uçak kaçırma eylemi başarısızlıkla sonuçlanınca, 24 Nisan 1974'te yakalandı. Sorguda ve mahkemede kararlı direniş sergileyen Leyla Kasım, idam sehпасına marş okuyarak çıktı. Asıldığında henüz 22 yaşındaydı.

Kolları arkadan bağlı
Saçlarından sürükleyerek getirdiler Leyla'yı
Söyle dediler kimsin, kimdir arkadaşların?
Adım Leyla'dır bayım babalarımın adıyla tanırım,
Benim ülkemde insanlar.
Yani anlayacağın Leyla Kasım'dır adım, soyadım.
Arkadaşlarıma gelince
Çok var tanıdığım, tanınmadığım
Kolombia'da Gouges Los, Lovembura
Clara, Cezayirli Cemile ve diğerleri
Bilmem ki hangisini soruyorsunuz?
"Ne diyor bu krod kaltağı
Gavur isimler sayıyor bana
Tek anladığım Cemile adı"
Diye bağırıyor ağzı köpürerek
Tanrı dağı kadar müslüman
Albay, bir rütbeli Saddam uşağı
Bir aşağı bir yukarı odada dolaşılıyor albay
Aklını başına topla doğrusunu söyle

Kimdi arkadaşların
Biliyorum masumsun sen
Biliyorsun dokunmayız biz masumlara
Söyle de kurtul kimdi arkadaşların
Niçin "düştün" bu yola
Söyledim isimlerini arkadaşlarımla bayım
Bu yola ise "düşmedim" bu yolda doğdum ben.
Ben Kawa'nın dişisiyim Amerika'nın kızıldirilişi
Harlem'in zencisiyim bayım
Ve Mezrabotan uygarlığı'nın sahibiyim.
Yatırın dedi kaltağı cepler açın vücuduna
Meydan okumak neymiş gösterin şuna.
Usandı falaka, usandı coplar
Usandı işkenceci ama usanmadı Leyla
"Kahrolsun sömürgecilik, yaşasın bağımsızlık..."
Buydu son sözleri
Ve bayrak gibi sallandı idam sehпасı
Ben Leyla Kasım'ım bayım
Belki siz tanımazsınız beni
Sizden önce bir albay vardı burada
Ölmüş olmalı ve öldü daha niceleri
Ama ben çoğaldım bayım.
Türkü türkü yayıldım
Marş oldum peşmergelerin dilinde
Mahkemelerde haykırıyorum
Ve öldükçe çoğalıyorum ben bayım...

(Leylaların bayrağı dalgalanmaya devam ediyor genç kadınların ellerinde)

YÖK'ün Demokles Kılıcı

Akademisyenlere saldırılar devam ediyor. "Barış Bildirisi"ni imzalayan akademisyenlere devletin saldırıları devam ediyor. Bu sefer sırada faşizmin yüksek öğretimde cisimleşmiş hali olan YÖK var.

Her tür saldırıya karşı duran ve imzalarının arkasında duran akademisyenler işten atılır, gözaltına alınıp tutuklanırken, imzalarını geri çekmiş olan akademisyenlere de baskı

ve saldırılar devam ediyor. Devlete boyun eğmiş olmak yetmiyor, tam biat istiyorlar.

YÖK, "Barış bildirisi"nden imzasını çeken akademisyenlere, matbuu olarak hazırlanmış bir "pişmanlık dilekçesi" imzalatmaya çalışıyor. Akademisyenlere "YÖK'ün hazırladığı matbu dilekçeyi imzalarsanız 'uyarı' cezası vermekle yetineceğiz, imzalamazsan meslekten atacağız" deniliyor.

Bahsi geçen dilekçe ise şöyle: "İçerideki hainlerin ve dış güçlerin vatanımızı bölmeye çalıştığı bu olağanüstü dönemde, devletimizin güvenlik güçlerinin her gün şehitler vererek teröre ve bölücülere karşı yürüttüğü mücadeleyi, 'kıyım' ve 'katliam' olarak nitelendirdiği iddia olunan ve yoğun mesaim dolayısıyla içeriğini okuma ve inceleme fırsatı bulamadığım 'bildiri'yi 'barış çağrısı' olduğu düşüncesiyle her zaman barıştan yana olmuş bir akademisyen olarak imzaladım. İçeriğini ise daha sonra gösterilen tepkiler üzerine öğrendim. Büyük tehdit ve tehlikelere maruz bulunan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bölünmez bütünlüğünü korumaya ve halkımızın güvenliğini sağlamaya yönelik mücadeleye ilişkin, söz konusu 'bildiri' de ileri sürülen düşünce ve iddialara katılmam mümkün olmadığından imzamı geri çektiğimi ve bu olay nedeniyle hakkımda açılacak adli ve idari soruşturmaya hazır olduğumu kamuoyunun bilgisine saygı ile sunarım."

Bu dayatmaya karşı çıkan Öğretim Elemanları Derneği de, bu metnin "akademisyenlere kölece boyun eğmeyi, insana düşüncelerini inkâr etmeyi dayatan bir tür 'pişmanlık dilekçesi'" olduğunu söyleyerek, "Bu metni aklı başında birinin kendi rızasıyla imzalayacağını düşünmek mümkün değil" diyor.

Avon'un Kadın İşçileri Güzelliklerini Direnişten Alıyor

Gençlik Antep Ayışığı Sanat Merkezi'nde Buluştu

15 Mayıs Pazar günü, Antep Ayışığı Sanat Merkezi'nde "Gençlik Buluşuyor" adlı etkinlik gerçekleştirildi. Etkinlik, DÖB'lü bir öğrencinin konuşmasıyla başladı.

Konuşmada öğrenci gençliğin sorunlarından, eğitim sisteminin bozukluğundan bahsedildi. Politik özgürlük kazanılmadan akademik özgürlüğünün kazanılamayacağına, bundan dolayı öğrenci gençliğin diğer ezilen haklarla, işçilerle, emekçilerle birlikte bilimsel sosyalizm amaçları doğrultusunda ve Marksizm-Leninizm yol göstericiliğinde, sosyalizm mücadelesinin yükseltilmesi gerektiği vurgulandı. Ve okullarda, mahallelerde birliğin sağlanması için hızla örgütlenme çalışmalarının yapılması gerektiği söylendi.

Daha sonra söz alan gençler de mücadeleyi yükseltmek için öğrenci gençliğin tek başına mücadelesiyle bir yere varılamayacağına, mücade-

lemin işçilerle birlikte yükseltilmesi gerektiği hakkında mücadele ederken yol ve yöntemi anlatan "Amaçlı Kararlılık" adında bir makale okundu.

Ve sonrasında Emekçi Kadımlar (EKA) adına bir konuşma yapıldı. Bu konuşmada kadına yönelik şiddetin arttığına, kadını sadece cinsel bir obje olarak gördüğüne, kadın cinayetlerinin her geçen gün arttığına dikkat çekildi. Kadımların kurtuluşunun da tek başına olmayacağına, kurtuluşun proletarya ile birlikte mücadele etmekten geçtiği söylendi.

Konuşmalardan sonra "Ekin Su Şiir Topluluğu" şiirlerini okudu. Ve sonrasında "Denize Ezgi Müzik Grubu" ezgilerini seslendirdi. Hep beraber türküler söylenip, halaylar çekildi.

lenin işçilerle birlikte yükseltilmesi gerektiği hakkında mücadele ederken yol ve yöntemi anlatan "Amaçlı Kararlılık" adında bir makale okundu.

Ve sonrasında Emekçi Kadımlar (EKA) adına bir konuşma yapıldı. Bu konuşmada kadına yönelik şiddetin arttığına, kadını sadece cinsel bir obje olarak gördüğüne, kadın cinayetlerinin her geçen gün arttığına dikkat çekildi. Kadımların kurtuluşunun da tek başına olmayacağına, kurtuluşun proletarya ile birlikte mücadele etmekten geçtiği söylendi.

Konuşmalardan sonra "Ekin Su Şiir Topluluğu" şiirlerini okudu. Ve sonrasında "Denize Ezgi Müzik Grubu" ezgilerini seslendirdi. Hep beraber türküler söylenip, halaylar çekildi.

Kürt Gençlerine Karşı "Cadı Avcı" Sürüyor

Ailesi Türkçe bilmediği için telefonda Kürtçe konuşan üniversite öğrencisi Pinar Çetinkaya yurttan atıldı, bursu kesildi ve gözaltına alındı.

Aydın Nazilli'de Adnan Menderes Üniversitesi (ADÜ) Yaşlı Bakım Programı Birinci Sınıf Öğrencisi 20 yaşındaki Pinar Çetinkaya Hakkari'de yaşayan ve Türkçe bilmeyen ailesiyle telefonda Kürtçe konuşunca, İsabeyli Kredi ve Yurtlar Kurumu Kız Yurdu'ndaki oda arkadaşları yurt yönetimine şikayet etti.

Telefonda Kürtçe konuştuğu için "terör örgütü propagandası yaptı" söylenen Pinar 10 Mayıs günü yurttan atıldı, bursu kesildi ve eşyalarını almak için yurda girmek istediğinde "canlı bomba olup olmadığını nereden bilelim" denilerek yurda da sokulmadı. Pinar daha sonra da jandarma tarafından gözaltına alındı, ifadesinin ardından serbest bırakıldı.

Brüksel'de İşçiler Sokağa Aktı!

Belçika'da çalışma yaşamına yönelik yeni bir yasa tasarısı hazırlanıyor. Tasarıda çalışma saatleri uzatılıyor ve emeklilik yaşı yükseltiliyor. Sendikalar bu tasarıya karşı eyleme geçme kararı aldı. 24 Mayıs Salı günü düzenlenen yürüyüşe 60 binden fazla sendikali işçi, Brüksel'in büyük bir kısmında trafiği felç etti. Tek kelimeyle Belçika ayaklandı!

Polis kaynaklarının bildirdiğine göre çıkan çatışmalarda 20 kişi yaralandı. Göstericiler polise taşlar ve havai fişeklerle saldırdı, polis ise tazyikli su kullandı. 23 kişi gözaltına alındı.

Bu eylem, önümüzdeki aylarda gündeme gelecek olan ciddi eylemler dizisinin ilk adımını oluşturuyor. Eylemler dizisi 24 Haziran'da gerçekleştirilecek olan grevi ve 7 Ekim'de ulusal çapta gösterileri içeriyor. Liege bölgesinden bir eylemcinin deyişiyle "biz bu adamların her daim gelip içindeki paralara el koydukları bir cüzdan gibiyiz"!

Yeni yasa tasarısı ücretleri çöpe çeviriyor, elektrikteki KDV oranlarını artırıyor, emeklilik yaşının 67'ye yükseltilmesini ve haftalık çalışma saatinin 38'den 45'e çıkarılmasını içeriyor. Çok geniş bir sektörler dizisinde örgütlü olan sendikali işçiler gelişmelerden tedirgin durumda ve tasarıya engel olmaya çalışıyorlar.

OTOBİYOGRAFI

1902'de doğdum
doğduğum şehre dönmedim bir daha
geriye dönmeyi sevmem
üç yaşında Halep'te paşa torunluğu
ettim
on dokuzunda Moskova'da komünist
Üniversite öğrenciliği
kırk dokuzunda yine Moskova'da
Tseka-Parti konukluğu
ve on dördümden beri şairlik ederim
(...)
otuzunda asılmamı istediler
kırk sekizimde Barış madalyasının bana verilmesini
verdiler de
otuz altımda yarım yılda geçtim dört metre kare betonu
elli dokuzunda on sekiz saatte uçtum Pırag'dan Havana'ya
Lenin'i görmedim nöbet tuttum tabutunun başında 924'de
961'de ziyaret ettiğim anıtkabri kitaplandı
partimden koparmağa yeltendiler beni
sökmedi
yıkılan putların altında da ezilmedim
(...)
bindim tirene uçağa otomobile
çoğunluk binemiyorum
operaya gittim
çoğunluk gidemiyorum adımlarım duymamış operanın
çoğunluğun gittiği kimi yerlere de ben gitmedim 21'den beri
camiye kiliseye tapınağa havraya büyücüye
ama kahve falıma baktırdığım oldu
yazılarım otuz kırk dilde basılır
Türkiye'mde Türkçemle yasak
(...)
bir de harbe girmedim
sığınaklara da inmedim gece yarılarda
yollara da düşmedim pike yapan uçakların altında
ama sevdalandım altmışıma yakın
sözün kısası yoldaşlar
bugün Berlin'de kederden gebermekte olsam da
insanca yaşadım diyebilirim
ve daha ne kadar yaşarım
başımın neler geçer daha
kim bilir.

Nazım Hikmet Ran
11 Eylül 1961 / Doğu Berlin

GENÇLİĞİN ÖNCÜSÜ OLALIM

Umut Güneş

Mücadele çok boyutlu olarak ve bir çok cephede sürüyor. Devrim ve karşı-devrim arasındaki mücadele o kadar geniş boyutlar kazandı ki toplumun en kalbur üstü kesimleri dahi taraf seçmek zorunda. İşte bu nedenle mücadele bugün bir sinir harbi biçiminde devam ediyor.

Doğru zamanda doğru kararları almak, öfkene tutsak düşüp erken adım atmamak, hasmının en zayıf noktasını keşfedip ani saldırılarda bulunmak, bir savaşın anlatımında yer alabilecek tüm deyimler ve kavramlar bugün süren mücadele için rahatlıkla ifade edilir. Kültürel sanatsal alanlar, akademik kürsüler, stadyumlar, her yer savaşın şu ya da bu düzeyde sürdüğü alanlardır. İdeolojik, politik ve kültürel alanlarda en gerici, en koyu cehaleti ve uygarlığı esas alarak kendisine fanatik düzeyde bağlı, deyim yerindeyse hücum kıtaları oluşturmaya çalışıyor. Özellikle 10 Ekim ve sonrasında kitleleri sokaklardan uzaklaştırmak ve kitlelerin öncü güçlerini yalnızlaştırmak için planladığı katliamlarla, toplumu yönetmeye çalışıyor. Kitleleri sokaklardan uzaklaştırmada belli bir başarı kazandığını ifade etmek gerek. Fakat her saldırıda kitleler de istediklerinde sokaklara çıkma cesaretinin olduğunu gösterdi.

İşte dinci faşist iktidarın yok etmek istedikleri ve her gördüklerinde dehşete kapıldıkları şey; kitlelerde var olan bu mücadele azmi ve gerektiğinde gösterdikleri bu cesarettir. Bizim de düşmanı alt etmek için dayanacağımız manevi ve iradi güç kitlelerdeki bu mücadele azmi ve cesarettir.

Militan Mücadele İçin İleri!

Bir süredir kitleleri kazanmanın önemine işaret ediyoruz. En nihayetinde zafer kitlelerin mücadelesiyle kazanılacak. Dönemin özgül koşulları kitleleri sokaklardan bir süredir çekmiş olsa da, bu kalıcı bir durum değildir. Zira şartlar kesin bir kapışmanın da zeminini hazırlıyor. Gericiliğin fütursuzca yaptığı saldırılar, bu saldırılara karşı eleştiri silahını kullanmanın son derece yetersiz olduğunu göstermektedir. Artık silahlı eleştiri yapmanın vaktidir. Ve bu mücadelede gençliğin öncüsü olmak, yine genç komsomolcuların sorumluluğundadır. Bu sadece mücadele etmek isteyen gençliğin güvenini kazanmak için değil, aynı zamanda kendi yoldaşlarımızın da mücadele azmini arttıracak bir etkidir. Tıpkı aşağıda duygularını ifade eden bir Sandinist gerillanın gibi; "...Burada ilginç bir şey var. Devrimci öncünün silahlı eylemleri yalnız kitlelere manevi ve siyasi bir güç vermiyor, yani etkileri yalnızca örgüt dışında olmuyor demek istiyorum, kadrolarda da oluyor; militanların dövüşme arzusunu canlandırıyor. Bu inanılmaz derecede tatlı bir şey, bunu tam olarak anlamamız için yalamanız gerekir. Gizliden, tam sessizliğin içinde kim olduğunuzu biliyorsunuz: Öncü" (Dağdan Kopan Ateş, sf.28)

Bir yandan sosyalizmin, yaşamın gerçeklerinin propagandasını yaparken, kitlelere ev, sokak sokak ulaşmaya çalışırken, diğer taraftan da düşman güçlerinin karargahında korku ve kararsızlığın ruh halini hakim kılmak için militan mücadelenin ileri örneklerini yaratmalı ve örgütlemeliyiz. Deyim yerindeyse bugün artık savaşımızın adı sabır değil, sabırsızlık ve eylemdir!

Ne Yapmalıyız

Kapitalist Sistem Çıkmazda!

Kapitalizm dönmüş krizler yaşayan bir sistemden öte, kendisi başlı başına bir krizdir.

Sistemin dümenindeki siyasi iktidarın, içinde bulunduğu çıkmazlardan kurtulmak için attığı her adım onu daha da zora sokmakta, siyasi ve ekonomik krizi derinleştirmektedir.

İktidar an itibarıyla iki ana cepheye savaşılmaktadır. Kürdistan'daki katliamlarına hız kesmeden devam ederken, diğer taraftan da işçi ve emekçilere var gücüyle saldırmaktadır. Kürdistan'daki katliamlarla içinde bulunduğu siyasi krizi daha da derinleştiren iktidar, "Özel İstihdam Büroları" ve "Kıdem Tazminatı Gaspı"yla da ekonomik çıkmazdan kurtulmaya çalışıyor.

657 Saldırısı ve Emekçilerin Durumu

Kamu emekçileri de tüm bu saldırılardan payını 657 değişikliğiyle alıyor. Yasa değişikliği ile itaat etmeyen kamu emekçisinin iş güvencesi ortadan kalkacak, performans ve esnek çalışmayla da emekçinin sırtındaki yük arttırılacaktır. Şubat ayında yayımlanan başbakanlık genelgesiyle, tüm bu olacılara işaret edilmiş ve kamu emekçileri açıktan tehdit edilmiştir.

4+4+4 eğitim sistemi değişikliğiyle hızlanan; eğitimin özelleştirilmesi/ticarileştirilmesi ve gericileştirilmesi süreci, 657 değişikliği ile son şeklini almaya başlıyor.

Laik Eğitim Mi, Bilimsel Eğitim Mi?

4+4+4 eğitim sistemi değişikliğiyle eğitim, hızla sermayenin hizmetine açılmıştır. Bunun yanında eğitimdeki dinci-gerici uygulamalar, özellikle "Değerler Eğitimi" adı altında ilkokul sıralarına kadar indirilmiştir.

Bunun karşısında "Laik Eğitim" sloganı ne kadar doğrudur? Dinci gerici ve ırkçı faşizm karşısında bunalan emekçilere reformizmin gösterdiği yol burjuva demokrasinin kavramlarından biri olan "laiklik" tir. Devrimciler, akademisyenleriyle, öğretmenleri ve öğrencileriyle birlikte dinci-gerici uygulamalara karşı yıllardır bilimsel eğitim mücadelesi vermektedir, ancak bu mücadelenin iktidar mücadelesinin bir

parçası olduğunu bilerek.

Bilimsel olan gerçek şudur: Dinci-gerici uygulamaların eğitimden bütünüyle tasfiye edilebilmesi, dinci gerici faşizmin tarihin çöplüğüne atılması mümkündür. Dinci, ırkçı, militarist özellikleriyle adını kazanmış olan faşizmden "laiklik" "adalet" "eşitlik" vb. beklemek, onun sistem içinde bazı noktalarda gerilemesini ummak bilimsel değildir.

Eğitimde gericileşmenin ve ticarileşmenin arttığı, çocuk tecavüzlerinin doruklara ulaştığı, tecavüzçüleriyle evlendirilmenin önünün açıldığı, iş güvencesinin ortadan kalktığı böyle bir dönemde bu yoğun saldırılara karşı emekçiler ne yapmalı?

"Faşizmin en çok saldırdığı dönem, en güçlü olduğu dönemdir" algısı toplumun geneline sirayet etmiş yanlış bir algıdır. Faşizmin en çok saldırdığı dönem; sonunun yaklaştığı, çözülmeye başladığı ve yıkılmaktan korktuğu bir dönemdir. Toplumdaki

bu yanlısımayı değiştirecek olan devrimci emekçilerdir.

Kapitalist sistem çıkmazdadır. Faşizmin uçurumun kenarına geldiği bu anda emekçilere iktidar hedefini göstermeyen her demokrasi çağrısı burjuvazinin ömrünü uzatır. Kapitalizm yarattığı tüm çürümüşlüklerle birlikte tarihin çöplüğüne atılmalıdır, atılacaktır.

Bu da örgütlü mücadelenin yükseltilmesiyle, Şimdi Devrim Zamanı demekle mümkündür.

**Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!
Yaşasın Bilimsel, Demokratik,
Anadilde Eğitim Mücadelemiz!
Ya Sosyalizm Ya Barbarlık!**

DEK | **DEVRİMCİ
EMEKÇİ
KOMİTELERİ**

Soma'da Katliam Protesto Edildi

Soma'da 2 yıl önce yaşanan maden katliamı protesto edildi.

13 Mayıs günü Zonguldak'tan gelen Maden-İş üyesi bir grup işçi, Madenci Anıtı'nı ziyaret etti.

Maden Mühendisleri Odası da hükümet konağı önünde basın açıklaması yaptı, "Faciyanın gerçek sorumluları iş güvencesinden, mesleki bağımsızlıktan yoksun, işi ile aşı arasında sıkışmış olan ölen ya da ölemeyen maden mühendisleri değil bu ocaklara taşeronu, rödovansı sokanlardır. Yaptıkları yasalarla esnek ve kural dışı çalışma ile üretimi zorlayanlar, denetimi etkisizleştirenlerdir" dedi.

Madenci heykeli önünde de KESK, DİSK, TMMOB, TTB de ortak bir açıklama yaptı. Açıklamayı okuyan TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanlı, "Gerçek sorumluların yargılanmadığı, sorumluların görünen bir kısmının yargı önüne çıkartıldığı dava kamuoyunu tatmin etmektense uzaktır. Soma'yı yaratan nedenlerle hesaplaşmadığı sürece fabrikalarda, madenlerde, inşaatlarda ve tüm çalışma alanlarında bizleri bekleyen yeni Somalar kaçınılmazdır. Bunun bir kader olmadığını çok iyi biliyoruz. Biz yaşamın alın teri ile kuran emekçiler güvenceli koşullarda çalışmak ve emeğimizin karşılığını almak istiyoruz. Özellikle kamuya ekonomik anlamda yük olan işçileri köleleştiren taşeron ve rödovans sistemlerine son verilmesini istiyoruz. Sendikaların meslek odalarının, üniversitelerin karar süreçlerinde ve yönetiminde yer aldığı idari ve mali yönden bağımsız demokratik bir işleyişe sahip ulusal işçi sağlığı güvenliği kurumunun bir an önce oluşturulması gerektiğini yineliyoruz" dedi.

Açıklamadan sonra madenci anıtına karanfil bırakıldı.

Soma'yı Unutturmayacağız

Soma'da yaşanan maden katliamının 2. yıldönümünde İstanbullular, DİSK, KESK, TTB ve TMMOB'nin çağrısıyla 13 Mayıs 19.00'da Galatasaray Meydanı'nda bir araya geldi.

"Somayı Unutmadık Unutturmayacağız" pankartı açılan eylemde basın açıklaması boyunca sık sık "İş Kazası Değil, Bu Bir Katliam", "Soma'yı Unutma, Unuturma" sloganları atıldı.

Dört kurum adına basın açıklamasını TMMOB İ

Kayseri'de çalıştığı inşaatın 14. katından asansör boşluğuna düşen 20 yaşındaki Suriyeli işçi Hüseyin İsa hayatını kaybetti.

Köylülere Karşı Silah

Cengiz Holding, Artvin-Cerattepe maden proje sahasında 60 kişilik silahlı özel güvenlik birimi oluşturdu. Artvin Valiliği de, özel güvenliğin tabanca ve uzun namlulu tüfekle donatılmasına izin verdi.

İşçi Dostu(!) Bakırköy Belediyesi 17 İşçiyi İşten Attı...

Her yıl sözleşmeleri yenilenen ve 4 ile 13 yıldır çalışmakta olan 17 işçinin "iş akitlerinin sona erdiği ve üst yönetimin kendileriyle çalışmak istemediği" gerekçesiyle işlerine son verildi. Bakırköy Belediyesi Yunus Emre Kültür Merkezi Müdürlüğü'ne bağlı olarak kreşte öğretmen, çocuk bakımı, idari personel, temizlik görevlerinde çalışan işçilerin çoğunluğu kadın.

Yunus Emre Kültür Merkezi'nde hem DİSK'e bağlı Genel İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube'nin, hem de Türk-İş'e bağlı Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube'nin örgütlenme çalışmaları var.

Genel İş Sendikası 2 Nolu Şube yöneticileri ve işten atılan Genel İş üyesi işçiler 19 Mayıs sabahı işe iadeleri talebiyle basın açıklaması yapmak üzere Özgürlük Meydanı'nda toplandı. Okulların 19 Mayıs töreninin bitmesi beklenirken sendika ile belediye yönetimi arasında görüşmeler devam etti.

Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu devrimci örgütler, siyasi partiler, emek ve meslek örgütlerinden, Bakırköy forumlarından, Bakırköy Belediyesi işçilerinden pek çok kişi de işten atılan işçilerle dayanışmaya geldi.

Genel İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube Yönetim Kurulu üyesi Adil Çiftçi, iş akitlerinin yenilenmeyeceği bildirilen 6'sı sendikalarına üye bir kısmı Belediye İş Sendikası üyesi 17 işçinin işlerine iadesi için Bakırköy Belediye Başkanı Bülent

Kerimoğlu ile bizzat görüştiklerini belirtti.

İşten çıkarılan işçilerin 4 ile 13 yıl arasında uzun süredir belediye birimlerinde hizmet veren emekçiler oldukları ve maaş alan ama hiçbir iş yapmayan idareciler ve bunların akrabalarının bulunduğu, eğer personel fazlası söz konusuysa öncelikle bu kişilerin işten çıkarılması gerektiğini söyleyen Çiftçi, "Sorunu müzakere masasında çözmeye çalışacağız. Eğer ki, bu şekilde çözülmese, kimse kusura bakmasın biz arkadaşlarımızın işlerine dönmeleri için gereken mücadelemizi vereceğiz" dedi.

4 yıldır çalışan CHP üyesi bir işçi, her yıl yenilenen sözleşmelerinin bu yıl "üst yönetim artık sizinle çalışmak istemiyor" denilerek yenilenmediğini aktardı. "Yıllarını vermiş kreşe çalışanımız, doğum yapmak üzere olan kadın arkadaşımız, çocuklarını geçindirmeye çalışan annelerimiz işten

atılıyor. Ama biz biliyoruz ki, bazı yöneticilerin yakınları burada hiçbir iş yapmadan maaş alıyor. Belediye'nin personel fazlası varsa yıllardır emek veren işçilerini değil, bu insanları işten çıkarsın" diyerek tepkilerini dile getirdi.

İşten atılan işçilerden birisi de 13 yıldır kreşte öğretmenlik yapan bir kadın işçi. "Doğum iznine ayrılmak üzereydim. İznimin başladığını değil, iş akdime son verildiğini bildirdiler. Açıkçası şaşkınlık yaşıyorum. Yıllardır belediye bünyesinde çalışan insanlar, birden bire kapıya konulduk. Bir kamu kuruluşunda bunun yaşanmasının bir izahı yapılabilir mi?" diyerek yaşadığı haksızlığı dile getiriyor.

Kendilerinden oy isteyen, "işçi-emekçi dostuyuz" "demokrat, halkçıyız", "insanı önceliğe alan anlayışa sahibiz", "taşeronu kaldıracağız", "herkese kadrolu iş sağlayacağız" diyenler ta-

rafından bunun yapılmış olmasının şaşkınlığı, kızgınlığı, kurnazlığı, bu yöndeki eleştirileri de yanıyor anlatımlarına..

İşçiler iki yıla yakın bir zamandır aslında iş akitlerinin süresi bitmeye yakın bu tedirginliği yaşadıklarını, bir süredir de bunun alttan alta bir tehdit olarak karşlarına çıkarıldığını da ifade ettiler.

İşçilerin, Belediye İş üyesi arkadaşlarından da işten atılanlar olduğunu ifade etmeleri üzerine Belediye İş İstanbul 2 Nolu Şubesi Başkanı Erol Özdemir ile de telefonla irtibat kurduk.

Özdemir, bir kısmı kendi üyeleri, bir kısmı genel iş üyesi ve az sayıda da sendikası 18-20 işçiye "iş akitlerinin yenilenmeyeceğinin" bildirildiğini doğruladı.

Bakırköy Belediyesi yönetiminin 20 Mayıs Cuma öğleden sonrası için görüşme randevusu verdiğini aktaran Özdemir, "Belediye bünyesinde, farklı birimlerde kadrolu, sözleşmeli ve taşeron olarak çalışan arkadaşlarımız var. Fakat her sözleşme yenilenme sürecinde işçi arkadaşlarımız bu işten atılma tehdidiyle karşı karşıya bırakılıyor. Yunus Emre Kültür Merkezi'ndeki arkadaşlarımız da her sene sözleşmeleri yenilenen ve iş güvencesi olmayan arkadaşlarımız. İşten atılanlar uzun süredir belediyede hizmet veren arkadaşlarımız. Belediye yönetimi ile Cuma günü yapacağımız görüşmenin ardından işçi arkadaşlarımızın durumuna ilişkin bilgileri kamuoyuyla paylaşacağız" dedi.

Avcılar Belediyesi'nde 450 İşçi İş Bıraktı

Avcılar Belediyesi'nde ücretlerinin geç ödenmesi, mobbing uygulanmasına karşı, insanca çalışma koşulları için işçilerin Belediye İş Sendikası'nda örgütlenmelerinin ardından 32 işçi işten atılmıştı. İşçiler belediye binası karşısında çadırlarını kurarak eyleme başlamıştı.

İşçiler direnişin 17. günü sabah geldiklerinde çadırlarının sökülmesiyle karşılaşmışlardı. Çadırlarını yeniden kurarak eylemlerini sürdürdüler. Bir yandan da Park Ve Bahçeler, Fen İşleri, Temizlik bölümündeki arkadaşlarına sendikada örgütlenerek insanca yaşam şartlarına sahip olmak için birlikte hareket etme çağrılarında devam ettiler.

Ve sendikal örgütlenme çalışması karşılığını buldu. 20 Mayıs itibarıyla işçiler arasında Belediye İş Sendikası %51 çoğunluğu sağladı. Fakat Avcılar Belediyesi yönetimi, örgütlü işçiyi tahammülsüzlüğünü hemen sergiledi. Birkaç saat içinde ard arda 6 işçiyi işten attı. İşçiler iş yerlerini terk etmeyerek arkadaşlarıyla bir araya geldi.

Avcılar Belediyesi'nde Küçükçekmece Fen İşleri Müdürlüğü'nde arkadaşlarının işten atıldığını öğrenen sendika üyesi 40 şoför, Fen İşleri birimi ve temizlik işlerinden 120'yi aşkın işçi işbaşı yapılarak belediye yönetiminin işçi düşmanlığına gereken karşılığı verdi.

20 Mayıs akşamı 18.00 vardiyasından itibaren saati gelen vardiyalar işbaşı yapılarak Küçükçekmece Fen İşleri Şantiyesi'nde bir araya geldi. Geceyi sloganlar halaylarla bir arada geçiren işçilerin sayısı kısa sürede 400-450'yi buldu.

21 Mayıs sabahı işe gelen 07.00-15.00 vardiyası ve 09.00-18.00 vardiyası işçileri de iş bırakarak arkadaşlarına katıldılar. Bu bölüme iş tamamen durdu.

İşbaşı yapmayan birimlere, park bahçe bakım işinde çalışan işçiler de süreli iş durdurularla destek vermeye devam ediyor.

Avcılar Belediyesi önünde direniş çadırında olan işçiler arkadaşlarının işten atıldığını öğrendikleri anda örgütlü güçlerini göstererek hemen bir dayanışma ağı oluşturdular. Sendika ve işçilerin çabasıyla emek dostları Küçükçekmece şantiyesine yönlendirildi.

Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Erol Özdemir sabah işçilere ve desteğe emek dostlarına yaptığı konuşmada "Avcılar Belediyesi işçi ücretlerini düzenli demiyor, işçilere mobbing uyguluyor. Çeşitli gerekçelerle işçileri işten atıyor. Eğer Fen İşlerindeki arkadaşlarımız, park bahçe bakımındaki arkadaşlarımız, temizlik birimindeki

arkadaşlarımız, şoför arkadaşlarımız çalışmıyor olsalar, Avcılar Belediyesi'nin parkları, caddeleri, sokakları böyle bakımlı güzel olabilir mi? Bu güzellikleri yaratan işçi arkadaşlarımız, sendikal oldukları için işten atılan arkadaşlarımızdır. Sizler anayasal haklarınızı kullanınız, doğru olanı yaparak sendikalı oldunuz. Sendikalı olduğumuz için işten atıldınız. Bu durumda iş bırakmak sizin yine yasal hakkınız ve şu an siz yasal bir hakkınızı kullanmaktasınız. Sizler insanca çalışma koşulları için sendikalı oldunuz, işten atmalara karşı direnişe geçtiniz, işten atmalara karşı gücünüzü göstererek şimdi burada iş bırakma eylemi yaptınız. Siz örgütlü gücünüzle baştan kazanmış durumdasınız. Bu mücadeleyi sizler kazanacaksınız" dedi. Özdemir, Avcılar Belediyesi'nin işçi-sendika düşmanı tutumuna karşı birlikte hareket ederek karşı koyabileceklerini, yüzlerce işçinin iş bırakmasına ve örgütlü tavrına karşı çeşitli baskı ve provokasyonlar olabileceğini

bunu da yine örgütlü güçleriyle bir arada durarak aşacaklarını ve mücadeleyi başarıyla sonuçlandıracaklarını ifade etti.

Öğleden sonra 15.00 sıralarında Belediye Başkanı, Kaymakam ve taşeron firmasının patronu ve emniyetten birilerinin de olduğu görüşmeden olumlu bir sonuç çıkmadı.

Görüşmenin hemen ardından şantiyeye çevik kuvvet ve TOMA getirildi. İşçiler saat 16.00 sıralarında şantiyeden çıkarak 19 gündür direnişte olan arkadaşlarıyla buluşmak üzere Avcılar Belediyesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler.

Yüzlerce işçi "Sendika Hakkımız Engellenemez", "Taşeron İşçisi Köle Değildir", "Sendika Hakkımız Söke Söke Alırız", "Atılan İşçiler Geri Alınsın "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganlarıyla yürüyerek Avcılar Belediyesi önüne geldi.

Burada işçilerin örgütlü olduğu Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Erol Özdemir bir konuşma yaparak, işçilerin çalışma koşullarını aktardı. İşçilerin ücretlerinin düzenli ödenmesi, insanca koşullarda çalışabilmek için anayasal haklarını kullanarak sendikalı olduklarını, işten atıldıkları için de iş bırakma hakkını kullandıklarını belirten Özdemir, sorunu müza-

kere masasında çözmeye çalıştıklarını ifade etti. Bugün yapılan görüşmeden bir sonuç alınmadığını ifade eden Özdemir, işçilerin sendikal haklarına saygı gösterilip, işlerine geri dönünceye kadar mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

Avcılar Belediyesi'nin işçi düşmanı tutumunu sloganlarla protesto eden işçiler, ertesi sabah saat 08.30'da şantiyede buluşmak üzere saat 18.00 sıralarında eylemi sonlandırdılar.

Emekçi Dostu(!) Başkandan İşçilere Tehdit

Avcılar Belediyesi'nde iş bırakan temizlik işçileri, iş bırakma eyleminin ikinci günü olan 22 Mayıs sabahı saat 8.30'da işyerine geldiklerinde özel güvenliğinin giriş kurduğu barikat ve çevik kuvvet ve tomalarla karşılaştı.

Belediyenin başka bir işletmesinde çalışan ve eylemdeki işçilere destek veren bir kadın işçi de işten atıldı.

Öğle saatlerinde belediye başkanı Handan Toprak Benli işçilerle konuşmak için geldi. Çözüm bekleme içinde olan işçilere hitap eden belediye başkanı, işçi ve emekçi dostu olduğunu söyleyerek sözlerine başladı. İş bırakma eylemi yapan 400-450 kişiyi görmeyip sadece yüz kişinin olduğunu söyleyen belediye başkanı, işçilerin yaptığı eylemin sadıksız olduğunu iddia etti. Vasıfsız işçilere hiçbir yerde buradaki kadar yüksek maaş verilmeyeceğini, eylemdeki işçilere bu kadar yüksek maaş başka bir yerde bulurlarsa oraya gitmelerini söyledi.

İşçiler maaşlarının iki aydır yatmadığını, faturalarını ödeyemediklerini, artık karınlarını doyuramadıklarını söylediklerinde, dinlemeye tahammül edemedi. Eylemin işçilerin kısırtılarak kendisine karşı bir komplo olduğunu iddia ederek, sendika yöneticilerini ve öncü işçileri hedef gösterip suçladı; işçileri işten atmakla tehdit etti. İşçiler ise başkanı alkışlar ve sloganlarla protesto etti.

Ardından Avcılar'a giden işçiler, Marmara Caddesi'nden Belediye önüne kadar yürüdüler. Sloganlarla ve alkışlarla Belediye önüne yürüyen işçiler, çadırın önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Avcılar Belediyesi'nde iş durdurma eyleminin üçüncü gününde temizlik işçileri ücretlerinin yatırılması üzerine eylemi sonlandırdı; 20 Mayıs Cuma günü işten atılan işçiler geri alındı. Akşam vardiyası işbaşı yaparken, diğer işçiler de 21 gündür direnişte olan arkadaşlarının yanına gittiler.

Eğitim Emekçileri: "Nefes Almak İstiyoruz!"

Eğitim Sen Ankara 1 Nolu Şube üyesi eğitim emekçileri, okul öncesi eğitim emekçilerinin sorunlarını dile getirmek için 17 Mayıs günü Milli Eğitim Bakanlığı önünde basın açıklaması yaptı.

Eğitim Sen Genel Başkanı Kamuran Karaca, Türkiye'de eğitimin temeli sayılan okul öncesi eğitim konusunun yıllardır hak ettiği değeri görmediğini, okul öncesi öğretmenlerin yaşadığı sorunların da görmezden geldiğini ifade etti.

Okul öncesi eğitim veren tüm kurumlarda günlük kesintisiz 6 etkinlik saati eğitim yapıldığını anlatan Karaca, 300 dakika ders yapan ve dinlenme süreleri olmayan okul öncesi öğretmenlerin en temel insani ihtiyaçlarını bile karşılamaya izin vermeyen sistemin, sağlıklı sonuçlar vermesinin mümkün olmadığını söyledi.

Karaca, okul öncesi öğretmenlerin zorunlu ihtiyaçlarını karşılayabileceği teneffüs hakkı dahi bulunmadığını ileri sürerek, okul öncesi eğitimin tamamen parasız ve zorunlu hale getirilmesi, öğretmenlerin taleplerinin de eksiksiz karşılanmasını talebini dile getirdi.

Karaca, bunun için başlatılan "Nefes almak istiyoruz" kampanyasında topladıkları imzaları MEB'e vereceklerini söyledi.

Hindistan'da İnşaat İşçileri Polisle Çatıştı

Jharkhand'da Devendra olarak tanınlanan Geçici Hükmüt Kompleksi (Geçici Sekreterlik) inşaatında çalışan 22 yaşındaki inşaat işçisi, 10 Mayıs sabahı meydana gelen iş cinayetinde öldü.

İşçi, gece vardiyası bitiminde çimento mikserinin manivela kolunu temizlediği sırada mikserin girdabına kapılınca ezilerek can verdi. Geçtiğimiz Mart ayında da Batı Bengal yerlisi 20 yaşındaki Samrat Rout aynı şantiyede teçhizat altında kalarak ezilmişti. Yetkililerin işçi cesedini hiçbir açıklama yapmadan olay yerinden uzaklaştırmaya çalışmasına tepki gösteren işçiler isyan etti. 2.000'den fazla inşaat işçisi ambulansla ateşe verdi, ofisleri dağıttı ve cesedi kaldırmaya çalışan güvenlik personelini ve polisi taşa tuttu. İnşaat alanında çıkan isyan nedeniyle şantiye sahasına ilave polis kuvveti sevk edildi. Protestocu işçiler ile polis arasındaki çatışmalar yaklaşık 2 saat sürdü. İşçiler, inşaat alanında güvenlik önlemlerinin artırılacağı sözünün verilmesi ve hükümetin iş cinayetinde ölen işçinin ailesine 20 milyon rupi tazminat vereceğini açıklaması üzerine protestolarına son verdiler. İşçi önderleri polis tarafından gözaltına alınırken, hayatını kaybeden işçinin cesedi otopsi için hastaneye sevk edildi.

KREDİNİN SOYSUZ KARAKTERİ

Uzlaşmacıların "Türkiye'nin sessizliği"ne bu kadar çok vurgu yapmaları şimdi daha iyi anlaşılıyor ki, kendi pasif tutumlarını kamufle etmenin aracıdır. Neye karşı pasif tutum? Kent savaşlarıyla görünür hale geldikten sonra, kabul etmekten kaçınmanın onları budala durumuna düşüreceğini bildikleri iç savaş gerçekliği karşısında.

Bu sessizlik görüntüsünün altında nasıl bir öfke, nasıl soylu bir isyanın biriktirildiği, yüzlerce olgu ve olayla açıklamak mümkün. Ve en temelde yatan siyasal nedenleri yayımlarımızda dile getirdik. Biz, sadece bir olayla, öfke birikimine dair ipucu sunalım: yılbaşı gecesinde bir haber. Canlı yayınlara bağlanan muhabirler, o akşam Taksim ve çevresinin, hemen hemen sadece turistler ve Suriyeli göçmenler tarafından doldurulduğuna vurgu yapıyorlardı. Neden, acaba bir bomba patlayabileceği endişesi mi? Fakat aynı saatlerde, burjuva kesimin Beşiktaş sahilindeki partisinde vur patlasın çal oynasın bir hava vardı. Yılbaşı gecelerinde Taksim'in emekçilerce, Nişantaşı-Beşiktaş'ın ise tuzu kurular tarafından doldurulduğu bilinir. Yoksa neden, Miray bebeklerin defalarca kurşunlanarak katledilmesine karşı duyulan soylu öfke olmasın? Defalarca ayaklanmış bir halkın gücüne inananlar, böyle düşünür. Ve biz şimdi, bu güce inançsızlığa izin veremeyiz.

Proletaryanın sınıf partisi, artık gizlenemeyen vahşet görüntüleri ile kendini en kalın kafalı uzlaşmacılara bile kabul ettiren iç savaş gerçeği karşısında, biriktirdiği öfkesini henüz yaygın bir eylemliliğe dönüştüremeyen işçi sınıfının durumunu titizlikle masaya yatırmalıdır. Eyleme geçmekte yaşanan tereddütün, leninist parti ile sınıf arasındaki yetersiz ilişki ile açıklamak, doğru ama yeterli değil. Bu noktada, politik öznenin etkinliği yanında, nesnel süreçlere de vurgu yapmak, havaya yumruk sallamamak için gereklidir.

19 yüzyıl devrimlerini titizlikle inceleyen Marx ve Engels, pek çok kez, kredi ilişkilerinin soysuz karakterinin, devrimci sınıflar üzerindeki olumsuz etkilerine işaret ederler. Ticari işler ve kredi, o günlerde henüz yalnızca küçük burjuva mülk sahiplerine, enerji ve girişim yoksunluğu taşımaktaydı; proletaryanın bu bahiste yeri yoktu. Şimdi var.

Türk bankaları, özellikle Haziran ayaklanmasından sonra bütün riskleri göze alıp gaza basmış; konut, araba, ihtiyaç kredisi biçiminde 25 milyon kişiye borç para vermiş. Bu rakamlara, kredi ve banka kartları biçiminde dağıtılan günlük kullanım kredi dilimleri dahil değil. Dahil edildiğinde, nüfusun ezici çoğunluğunun, kredi ilişkilerinin soysuz doğasıyla damgalandığı açığa çıkar. Kredi kartı borçlularının %60'ı, ücretliler, yani düpedüz proletaryadan oluşuyor. Bu ilişkiler içinde aileler, bankalara, gelirlerinin %50'sini aşan bir borç birikimi yaptılar. Oran, tüm ailelerin ortalamasıdır; hiç kuşku yok ki emekçi kesimlerde çok daha yüksektir. Küçük burjuvaziye özgü o karakter; emekçi ve girişim yoksunluğu, işte bu yoldan proletaryanın saflarına sızmıştır.

Bireysel kredilerin, yoksulların isyanını önlemenin bir yolu olduğuna dair Dünya Bankası raporlarında bolca veri ve tespit bulunuyor. "Mikro-krediler" biçiminde gündeme gelen ve bizzat DB tarafından kimi ülkelerde finanse edilen bu yöntem, şimdilerde, uluslararası bankacılığın binlerce koluyla, çok daha kitlesel boyutlarda uygulanır olmuştur. Ancak, madalyonun ikinci yüzü de var.

Madalyonun diğer yüzünde, bir değil, çok şey var. ilki, proletarya için borç ilişkilerinin varlığı, en fazla, eyleme geçme kararlılığını ertelemeye rol oynayabiliyor. Fakat bir kez harekete geçtiğinde, düşmanın üzerine sonuna kadar gitme kararlılığı, yani proletaryaya özgü o karakter sağlamlığı ortaya çıkıyor. Yeni evrenin pek çok devrim ve ayaklanması, bu olguyla defalarca kez doğruladı. Küçük burjuva sınıf, kredi ilişkilerinin bozucu etkisini, eyleme geçtikten sonra da yaşamaya devam eder. Çünkü, barikatın bir yanında borçluları, yani proletarya, diğer tarafında alacaklıları, yani burjuvazi bulunur. Proletaryanın ise kimseden alacağı yok, krediyi o, ticari işler yürütmek için değil, aç kalmamak için kullanabiliyor.

Yaygın tüketici kredileri on milyonlarca proleter ve emekçiyi, aynı trafik lambası önüne yığıyor; faiz oranları, dev bir kitleyi aynı anda harekete geçiren yeşil ışık görevi görüyor. Bu durum sermaye açısından bir felaket, çünkü faiz oranlarını kullanarak sermaye birikimine yön verme olanağını kaybediyor. Çoğu zaman -Türkiye'de olduğu gibi- toplumsal bir kalkışmaya kan taşımamak için, faiz oranları, dokunulması son derece sakıncalı bir ateşleme butonuna dönüşüyor.

Ve şimdi butona Türk tekelci sermayesi değil, ABD Merkez Bankası bastı. Faizleri kademeli yükseltmeye başlayan ABD, bağımlı ülke emekçilerini borç batağına çeken sıcak para akımını adım adım tersine çeviriyor. Aynı anda onlarca ülkenin milyonlarca emekçisini, isyan sınırlarında durdurun kırmızı ışık, şimdi sarıya döndü, yeşil ışık uzakta değil. Yani, bir bakın şu burjuvazinin makus talihi: bireysel kaderiyle ilgilenme sınırına çekilmesi için proletaryanın başına musallat edilen kredi borçları günün sonunda, bu sınıfı dünya çapında bir kader ortaklığıyla hareket ettiren zorlar oldu.

Bütün bunları, Miray bebeklerin katledilmesine sessiz kalmayı sürdüren sınıf kesimlerini aklamak için söylüyor değiliz, hayır. Yılbaşı eğlencelerini ertelemişler, sağolsunlar, ama eyleme geçmeyen soylu öfkelerin, politik açıdan hiç bir şey ifade etmediğini sınıfa hatırlatmak gerek. Borç-kredi ilişkilerinin onların nasıl bir soysuzluk batağına çektiğini, eğer bugün Miray bebekler için harekete geçmezlerse, yarın o kredi kartları bir el bombası gibi cüzdanlarında patladığında, bir şey yapacak cesaret, moral ve iddaiyi bulamayacaklarını işçi sınıfına anlatmalıyız. Bütün bu nesnel durum değerlendirmeleri, işçi sınıfının henüz harekete geçmemiş kesimlerine nasıl bir propagandayla yaklaşmamız gerektiğini belirtmek amacıyla yapılmıştır, bahane bulmak amacıyla değil.

DOĞANIN YIKIMINA KARŞI

ALİ VAROL GÜNAL

Bu kadar toplumsal ve siyasal olay yaşanırken çevre meselesiyle ilgili yazmanın handikaplarını bilerek bu konuya el atmakta kendimizi alamadık; zira Ceratpepe'de yol yapımına karşı kısa süre önce yaşanan isyan, konunun üzerinden atlanamayacak denli önemli olduğunu bir kez daha gösterdi bize.

Bazıları konuyu "modernizm", "sanayi ötesi toplum", "ekolojik toplum" vb açısından ele alsalar da, bugün yaşanan çevre sorununun temelinde yatan şey, her şeyi olduğu gibi doğayı da tüketen sermayenin kar hırsıdır. Yani bugün doğanın bu kadar tahrip edilmesinden, bu derece büyük çapta çevre felaketlerinin yaşanmasından birinci derecede sorumlu olan kapitalizmdir.

Emperyalist-kapitalist sistem her saat, her dakika, her an doğayı tahrip ediyor, üzerinde yaşadığımız bu eşsiz güzellikteki dünyayı mahvediyor. Kapitalistler bir yandan Marx'ın dediği gibi, "gölgesini satamayacakları ağacı keser"lerken bir yandan da timsah gözyaşları döküyorlar. Çevre konusunda yapılan seminerlere, panellere, uluslararası toplantılara, yazılan tezlere, kitaplara, broşürlere, çevrilen filmlere, yapılan belgesellere vb bakıldığında ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır. Bu bir yönüyle insanların zekasıyla da alay emektir; bir yandan çevreyi korumak için gereken önlemleri maliyeti yüksek olduğu için almaktan kaçınacaksınız, bir yandan da çevre konusunda ne kadar duyarlı olduğunuzu göstermek için şovlar yapacaksınız. Bir yandan "benden sonrası tufan" mantığıyla her şeye korkunç bir ağırlıklılıkla saldıracaksınız, bir yandan da "dünya yok oluyor", "kaynaklar tükeniyor" diye vaveyla koparacaksınız. Bir yandan tüketim çılgınlığını özendirip insanı iyice doğaya yabancı hale getireceksiniz, bir yandan da "çöp dağları" vb'den yakıncaksınız. Bir yandan GDO'lu ürünler vb üretmek doğal olan ne varsa canına okuyacaksınız, bir yandan da "hiçbir şeyin eski tadı yok" diye dert yatacaksınız. Bir yandan satılabilmek için her şeyi market standartlarına uygun hale getirmeye çalışacaksınız, bir yandan "doğal", "organik" ürünler arayacaksınız. Bir yandan biyolojik silahlar üretip insanlığın ve tüm canlıların geleceğini tehdit edeceksiniz, bir yandan da "salgın hastalıklarla mücadele" iddiasında bulunacaksınız. Bir yandan yeni hastalıklara sebep olan bakteri, virüs vb'nin yayılmasına davetiye çıkaracaksınız, bir yandan da bunların ilaçlarını fahiş fiyatlarla piyasaya süreceksiniz. Bir yandan insanların bağımsızlık sistemlerini çökertecek her türlü ortama sebebiyet vereceksiniz, bir yandan da insan hayatını uzatacak kürler önereceksiniz. Bir yandan dünyanın bir yanında obezlerin, bir yanında açların artmasına neden olacaksınız bir yandan da insanlara diyet programları önereceksiniz. İşte bu nedenlerden dolayıdır ki, Fidel Castro "Vazgeçemeyeceğim bazı inançlarım var. Bunların başında sosyalizme inanıyorum. Sosyalizme inanıyorum, kapitalizmden ise tiksiniyorum. Bu bir önyargı değil. Kapitalizmi tanıdıkça, sosyalizmi daha çok seviyorum" diyordu.

Uzmanlar, "insanlığın gözlerini kapatmış bir biçimde dünyanın sonuna doğru yürümekte olduğunu" söylüyorlar. Giderek artan doğal felaketler, salgın hastalıklar, küresel ısınmanın neden olduğu kuraklık artışı ve hatta çölleşme, onların bu düşünceye itiyor. Ozon tabakasının incilmesi sonucu, sera gazları denen karbondioksit, metan ve bütan atmosfere daha fazla geçiyor (ABD'den her yıl atmosfere 4.9 milyon ton karbondioksit salınıyor), atmosferdeki oksijen miktarı azalıyor; güneş ışınları dünyamıza daha doğrudan geliyor. Canlılar, ultraviyole denilen morötesi ışınların direkt etkisine maruz kalma tehlikesiyle karşı karşıya. Dünya üzerindeki petrol, kömür ve doğal gazdan oluşan fosil yakıtlar hızla tükeniyor. Yenilenebilir enerji konusunda yapılan çalışmalar, beklenen sonuçları vermiyor.

Adeta sonu önceden bilinen bir filmi hızlı modda yeniden izliyoruz. Durum böyleyken bile lades denmesinin nedeni ne olabilir? Yani insanlık, bile bile kendi eliyle felakete sürüklenmesine nasıl seyirci kalabilir? Kapitalistler açısından durum bir ölçüde anlaşılır; çünkü onlar yaşayabildikleri süre içerisinde kazanabildiklerinin en fazlasını kazanmayı, tüketebildiklerinin en fazlasını tüketebilmeyi hedefliyorlar; dolayısıyla dünyanın bundan bir yüzyıl ya da bir bin yıl sonra ne olacağı onları fazla ilgilendirmiyor. Kaldı ki, onlar hem insanı hem de doğayı sömürüp tüketirken, bugünkü felaketlerin de en uzağında ve kendilerine paralarıyla satın alabilecekleri güvenli ortamlarda yaşamlarını sürdürmeyi hesap ediyorlardır mutlaka.

Peki, dünyanın geriye kalanları, "yeryüzünün lanetlileri"... Günde 1 dolardan düşük gelirle yaşayan 3 milyar insan örneğin. Temiz suya erişim imkanı bulamayan 1.1 milyar insan... Gelişmiş ülkelerin çöp dağlarını, sanayi atıklarını, nükleer santral çöplüklerini taşımayı düşündükleri üçüncü dünya ülkelerinde yaşayan milyarlarca insan... Doğanın yıkımından en fazla etkilenen ve etkilenecek olanlar... Bu insanların göz göre göre ölüme razı olabileceklerini düşünebilir miyiz? Bugün dünya üzerinde sağlıklı sular, kirli çevre, ve A vitamini yetersizliğinden kaynaklı, iyileştirilmesi mümkün hastalıklardan her yıl 11 milyon çocuk ölüyor...Şu anda dünya için yaşamsal öneme sahip 24 eko sistemden 15'inin onarılmaz bir biçimde zarar gördüğü söyleniyor. Bu bazı bitki ve hayvan türlerinin yok olması anlamına geliyor; aynı zamanda bazı zararlı bakteri ve böceklerin türemesi anlamına da...

Bundan 600 milyon yıl önce 6 derecelik bir ısınma, tüm canlı türlerinin %95'ini yok etmişti. 20. yüzyılda dünyamızın atmosfere yakın yüzeyinin ortalama sıcaklığının 0.6 derece arttığı tespit edilmiş. Küresel ısınmanın bu hızla devam etmesi durumunda gelecek yüzyıllar için iyimser tahminlerde bulunmak zor; zaten 4.5 milyar yıl yaşında olduğu bilinen dünyamızın "orta yaş"ı geçtiği ve sona doğru yaklaştığı iddia ediliyor. Elbette bizler kahin değiliz ve kimilerinin yaptığı gibi "kıyamete çeyrek kala" vb türünden tanımlamalar kullanarak "dünyanın sonu" na ilişkin kehanetlerde de bulunacak değiliz. Ancak 19. yüzyılın ortalarında bir kızıldirilin söylediği şu sözleri anımsatmak sanırım yeterli olacaktır: "Son ırmak kurduğunda, son ağaç yok olduğunda, son balık öldüğünde, beyaz adam, paranın yenmeyen bir şey olduğunu anlayacak".

Ve eğer yine bir kızıldirili sözünde dendiği gibi, "yeryüzü bize atalarımızdan miras kalmadı, biz onu çocuklarımızdan ödünç aldık" ise, onun böyle hoyratça talan edilmesine izin veremeyiz. İnsanlığın geleceğinin kapitalistlerin banka hesap numaralarına ya da borsa rakamlarına ipotek edilmesine göz yumamayız. Doğanın ve insanlığın yıkımını engellemenin yegane yolu bir komünist devrimle sınıfları ve sınırları ortadan kaldırmaktır. İşte o zaman insanlık, doğanın insana değil, insanın doğaya ait olduğunu daha fazla hissedebilecek ve doğayla arasına sınıflı toplumların diktiği yabancılaşma duvarlarını yıkarak "özgürlükler dünyası"na boylu boyunca dalabilecektir.

"Dünyanın sonu" üzerinde fikir yürüten "Uzmanlar"ın hesabı katmadıkları da budur; sınıflar savaşır. İnsanlık dünyayı tahrip eden yaşanmaz hale getiren kapitalizme karşı; kapitalizmi yıkmak için şimdiden harekete geçmiş durumdur.

"Uzmanlar" dünyayı değişim ve hareket halinde değil, durağan haliyle ve üstelik en önemli şeyi, sınıf savaşını hesaba katmadıkları için böyle karamsar değerlendirmelerde bulunuyorlar. Oysa geleceğe iyimser bakmamız için şimdi çok nedenimiz var. Komünist devrim bütün dünyada olgunlaşıyor.

Elbette bu, bir komünist devrim olana değin çevre konusunda hiçbir şey yapmadan beklemek anlamına gelmez. Bugün doğanın yıkımına karşı oluşmuş ya da oluşacak olan platformlarda yer almak, siyasi iktidarın doğa düşmanı politikalarını teşhir etmek, doğanın her tahrip edilmesinde onların karşısına dikilmek; doğa için verilecek mücadelenin toplumsal devrim mücadelesinden ayrılmayacağını döne döne vurgulamak en önemli görevlerden biridir.

Avon'da Kadın İşçiler Eylemde

ABD merkezli kozmetik şirketi Avon'un Gebze deposunda çalışan Depo ve Liman İşçileri Sendikası'na (DGD-Sen) üye olan 8 işçi, "sendikalaşma faaliyetleri" gerekçe gösterilerek 19 Mayıs'ta işten atıldı.

DGD-Sen, 23 Mayıs günü Pazartesi şirketin Gebze deposu önünde bir basın açıklaması yaparak eyleme başlayacaklarını duyurdu.

Avon deposunda çalışan sekiz işçi Depo, Antrepo, Gemi Yapımı ve Deniz Taşımacılığı İşçileri Sendikası'na (DGD-Sen) üye olmuştu.

"Güzelliğimiz Gücümüzden Gelir, Gücümüz Direnişten" diyen Avon depo işçileri adına basın açıklamasını Eylem Görgülü yaptı.

ABD merkezli 130 yıllık bir kozmetik firması olan Avon'un 10 milyar dolarlık cirosu ile dünyanın en büyük satış şirketlerinden biri olduğunu aktaran Görgülü, aynı zamanda 100'den fazla ülkede 6 milyon bağımsız satış temsilcisinin olduğunu belirtti.

Avon'un satış modelini "kadınların güçlenmesini sağlayan otantik bir iş modeli" olarak tanımladığını vurgulayan Görgülü, depolama ve satış süreçlerinde de milyonlarca kadın işçinin çalışmakta olduğunu söyledi.

Avon'un pazarlama stratejisini "kadın güçlendirme" gibi toplumsal bir amaç üzerinden kurarak; meme kanseri, aile içi şiddetle mücadele gibi sosyal sorumluluk temalarını kullanıyor. Buna karşılık, fabrika içinde ve dışında cinsiyetçi bir şekilde yaptığı kadın emeği sömürsünü, pazarlama ayağında da sürdürüyor. Eylem Görgülü, Avon'un güçlendirdiğini iddia ettiği kadınların çalışma ve tüketim arasındaki ilişkiyi muğlaklaştıran, ürünlerin dağıtımındaki tüm riski kadına yükleyen bir sisteme dâhil olduğuna dikkat çekerek "Bizler, ağır ve sağlıksız çalışma koşulları, bel, boyun, bilek eklemlerinde kaçınılmaz meslek hastalıkları, mobbing ve tacizler ile mücadele ediyoruz. 10 yıllık deneyimimize rağmen hala asgari

ücret alıyoruz. Kendimize ve ailelerimize zaman ayıramıyoruz, fazla çalışma baskısı altında eziliyoruz. Fazla mesai yapmayı reddettiğimiz, hakkımızı aradığımız için işten atılıyorz" dedi.

Yıllardır süren baskı, kötü çalışma koşulları ve güvencesizliğe karşı, sessiz kalmadıklarını, işçisi oldukları taşeron firmasının devredilmesi ile birlikte çalışma koşulları ve özlük haklarını geriye götürecek yeni bir sözleşmeye imza atmamayı reddetdiklerini aktaran Görgülü, adil ücret ve insanca yaşam koşulları için DGD Sen üyesi olduklarını anlattı.

İşten çıkarılan arkadaşlarının deneyimli ve "en iyi eleman" seçilen kadın işçiler olduğunu söyleyen Görgülü, amacın sendikalaşmanın ve haklarını talep etmelerinin önüne geçmek olduğunu söylüyor.

21 yıldır Türkiye pazarında olan Avon'un başında şu an Türkiye'deki ilk kadın genel müdürü var ve Avon'u diğerlerinden ayıran en önemli farkın "Dünyanın her yerinden milyonlarca kadına ve ailelerine daha iyi bir hayat olanağı kazandırması" olduğunu söylüyor. İşçiler ise, "Avon yetkilileri ikiyüzlü pazarlama stratejilerini bir tarafa bıraksınlar ve bizler ve ailelerimize daha iyi bir hayat sağlayacak taleplerimize kulak versinler" diyor.

İşçilerin talepleri ise basit: İşten atılmaları son verilmesi, atılan işçilerin geri alınması ve sendikalaşma haklarının önündeki engellerin kaldırılması.

Avon'un kadın işçileri, herkesi kendileri ile dayanışmaya çağırıyor.

Fransa'da Halka Karşı Halka Rağmen Çalışma Yasası

Fransa'da yeni Çalışma Yasası, büyük tepki ve protestolarla kabul edildi.

Çalışma yasasında "reform" yapacak bu tasarıya karşı, Mayıs'ın ilk günlerinden bu yana Fransızlar sokakta ve yasayı protesto ediyor. Bu çalışma yasasının anayasanın 49/3 maddesine dayanarak oylamadan geçirilmesi de "darbe" olarak adlandırılıyor.

Fransa'da süren eylemlerin 8. günü olan 12 Mayıs'ta da onbinlerce kişi 7 sendikaların çağrısıyla sokağa çıktı, halk ile polis arasında çatışmalar yaşandı. Paris'te de polis pek çok ana caddeyi kapatarak halka saldırdı, bir çok kişi gözaltına alındı, eylemlerin Ulusal Meclis'in olduğu alanlara sıçramasını önlemek için çevredeki metro istasyonları kapatıldı. 8 gün boyunca yaşanan eylemlerde 300 polis yaralandı, biri aşkın gösterici de gözaltına alındı.

49/3 maddesinin işletilerek tasarrufla oylamadan geçirilmesine karşı mecliste güvensizlik önerisi verildi ancak reddedilerek yasa yürürlüğe girdi.

Yeni iş yasası, çalışanların işe alımlarını ve işten çıkarılmalarını kolaylaştırıyor. Günlük çalışma saatleri arttırılıyor, maaşları düşürülüyor.

Hükümetin bu uygulamalarına karşı Fransız emekçileri sokakları terk etmiyor. 17 Mayıs günü Fransızlar Çalışma yasası ve anti-demokratik 49.3 madde uygulamasına karşı yine sokaklara indi.

Altıncısı yapılan grev ve protestolara sabah saatlerinden itibaren pek çok kentte on binlerce kişi katıldı.

En kitlesel eylem yine Paris'te idi. Öğle saatlerinden itibaren Ecole Militaire meydanında toplanan eylemcilerin yürüdüğü güzergahta polis yoğun önlem aldı, yer yer gazetecilere saldırdı. Birçok şehirde de iktidardaki

Sosyalist Parti (PS) binalarına taş ve molotof kokteyli atıldı, polisle çatışma yaşandı, 100'e yakın kişi gözaltına alındı.

Yedi sendika (CGT, FO, FSU, Solidaires, l'Unef, l'UNL ve Fidl) 17 ve 19 Mayıs için genel grev ve eylem çağrısında bulunmuştu.

18 Mayıs günü de demiryolu çalışanları Çalışma Yasasına karşı greve gitti. CGT ve SUD-rail sendikalarının çağrısıyla bölgesel trenlerin (TER) yarıya yakınıyla hızlı trenlerin (TGV) üçte biri sefere çıkmadı.

19 Mayıs günü de Paris'te CGT sendikasının çağrısıyla on binlerce kişi bir araya gelirken, birçok ana caddeyi tutan polis, eylemcilerin Place d'Italie'ye girişini engelleyerek korteji bölmeye çalıştı, birçok noktada polisle çatışmalar yaşandı.

Nantes'te valiliğin eylemi yasaklaması üzerine polis kitleye gaz bombaları ile saldırdı. Gençler ise 'Acil durum, Polis Devleti; gösteri hakkımız engellemez' sloganıyla karşılık verdi. Rennes ve Lyon'da da polisin saldırılarıyla beraber 100'ün üzerinde gözaltı yaşandı.

Fransızlar 26 Mayıs ve 14 Haziran günlerinde de büyük protesto eylemlerine hazırlanıyor.

Şişli Belediyesi Taşeron İşçilerinden Eylem...

Şişli Belediyesine ait Kent Yol Şirketi ile Genel-İş Sendikası arasında yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmaya varılamaması üzerine, işçiler 10 Mayıs'ta Şişli Belediyesi önünde eylem yaptı.

Şişli Belediyesinde yetkili sendika olan DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası, taşeron şirket Kent Yol'la toplu sözleşme masasına oturdu. Şirket, 48 lira yevmiye alan taşeron işçilerin yevmiyelerinin 55 liraya çıkarılmasını teklif etti.

Anlaşmaya varılamaması üzerine Genel-İş Sendikası üyesi işçiler belediye önünde eylem yaptı. Belediye binası önünde konuşan Genel-İş 3 No'lu Şube Başkanı Zeynel Yiğit, "Bunu kabul etmeyeceğiz ve direneceğiz" dedi.

Bu arada Kent Yol şirketinin, sendikayla anlaşmaya varılamaması üzerine işçilere dağıttığı bildirilerde, "Her şey güzel giderken, anlaşmaya varılmak için elinden geleni yapıyor, işçiyi kıskartıyor" şeklinde Zeynel Yiğit'i hedef gösteren ifadeler yer almasına işçiler "Biz haklı taleplerle bir eylem yaptık. Bu bildiriler sendikayı ve başkanı hedef gösteriyor" diyerek tepki gösterdi.

BURJUVA SINIFIN EKMEĞİNE SÜRÜLEN YAĞ :

Kiralık İşçilik Yasası

Sınıflar mücadelesinin koca takvimi baz alındığında görülecektir, burjuva sınıfı ve temsilcileri ağızlarında henüz islanmamış baklaları teker teker ve yavaş yavaş ağızlarından çıkarıyorlar.

Savaş...

Her türden, her koldan ve her türlü araçla...

Uzunca bir süre gündemde olan, hatta bir dönem onaya sunulan ve veto edilen, kısaca kiralık işçi yasası olarak da bilinen İş Kanunu'nda bazı değişiklikleri içeren yasa değişikliği nihayet 20 Mayıs'ta yasalaşmış, resmi gazete de yayımlandı. Nihayet, çünkü bunun geleceği belliydi. İp yeterince incelmişti ve kopması an meselesi idi.

Sermaye sınıfı ve onun temsilcileri işçi sınıfının kendi örgütlü gücü ve mücadelesi ile kazanmış olduğu her alanı her siperi tahrip etmeye, ortadan kaldırma ve kendi lehine devirmeye devam ediyor.

Taşeronlaştırma ile beli bükülün, güvencesiz şartlarda emeğini ucuzatan işçi sınıfının karşısına bu kez de Özel İstihdam Büroları çıktı; çıkarıldı. Dünyada değişik ülkelerde örneklerine rastlanan ve Türkiye'de de hayata geçirilmesi beklenen, ayak seslerini ta 2003 yılında çıkarılan iş kanunu ile duyuran, özel istihdam büroları nihayet hayata geçirildi.

Özel İstihdam Büroları, geçici iş ilişkisi kurulmasına aracılık edecek ve güvencesiz/esnek çalışma modelini yasal olarak yerleştirecek.

Daha önce Özel İstihdam Bürolarının niteliğine ve dünyada birçok ülkede nasıl kurumsallaştığına dair pek çok söz söylendi

ve yazıldı. Hizmet Ticareti Genel Anlaşması(GATS) doğrultusunda, kapitalizmin ve sermayenin çıkarlarına uygun olarak iş ve hizmet ilişkisi kurulması amacıyla öngörülen istihdam stratejisi, bu anlaşmaya taraf bulunan Türkiye'nin de gündemine girmiş ve bu kapsamda çeşitli tasarımlar ve yasalar hazırlanmıştır. Bugün etkilerini gördüğümüz ve bizim "yerli ve milli" iktidarımızın boyunu çok çok aşan bu değişiklikler aslında programlı ve sistematik bir sömürü bilincinin, ezme ve sindirme refleksinin dışı vurumudur.

Metnimize konu yasa değişikliği ile geçmişte şehirlerde iş ve işçi piyasasının olmazsa olmazı amele pazarları, yeni bir yüz takınıyor ve kurumsallaşiyor. Geçici iş ilişkisini ve uzaktan çalışmayı yasallaştıran bu değişiklik işçilerin birçok hak kaybını da beraberinde getiriyor.

Resmi gazetede yayımlanan ve aynı tarihte yürürlüğe giren bu yasa şunları kapsamakta:

- Geçici iş ilişkisi, ÖİB'ler aracılığıyla ya da holding bünyesinde veya aynı şirketler topluluğuna bağlı başka bir işyerinde görevlendirme yapılarak kurulabilecek. Türkiye İş Kurumundan geçici iş ilişkisi kurma yetkisi alan ÖİB'ler, işveren ile sözleşme yaparak işçisini geçici olarak işverene devredecek.

- Geçici iş ilişkisi ilk etapta sınırlı sayıda ve kanunda belirlenmiş hallerde kurulabilecek. Yasada sınırlandırma yapılmasının temel sebebi; yasal düzenlemelerin işçilere yapılmış bir saldırı olduğunun perdelenmesi, oluşacak tepkiyi yumuşatmak ve mümkünse ortadan kaldırmaktır.

- Doğum izni ve doğum sonrası kısmi çalışma hakkı kullanılan, askerlik hizmetini yapan ve iş sözleşmesi askıya alınan çalışan yerine başka bir işçi ile geçici iş ilişkisi, bu hallerin devamı süresince kurulabilecek.

- Mevsimlik tarım işlerinde veya temizlik işleri, hasta, yaşlı ve çocuk bakım hizmetleri gibi ev hizmetlerinde, süre sınırı aranmadan işçi kiralanebilecek.

- İşletmenin günlük işlerinden sayılmayan ve aralıklı olarak görüldürülen işlerde, iş sağlığı ve güvenliği bakımından acil olan işlerde veya üretimi önemli ölçüde etkileyen zorlayıcı nedenlerin ortaya çıkması halinde, işletmenin iş hacminin öngörülemez şekilde artması halinde ve mevsimlik işler hariç dönemsel arz eden iş artışları halinde, en fazla 4 ay süresince kiralık işçi çalıştırılabilecek.

- Geçici işçi sağlama, mevsimlik işler hariç dönemsel arz eden iş artışları haricinde, toplam 8 ayı geçmemek üzere en fazla iki defa yenilenebilecek. Sürenin sonunda aynı iş için 6 ay geçmedikçe geçici işçi çalıştırılmayacak.

- Grev ve lokavt uygulaması sırasında geçici iş ilişkisi kapsamında işçi çalıştırılmayacak.
- Kamu kurum ve kuruluşlarında, madenlerde kiralık işçi çalıştırılmayacak. Toplu işçi çıkaran işyerlerinde ise 8 ay sonra işçi kiralanebilecek.

- İşletmenin iş hacminin öngörülemez şekilde artması halinde kiralanecek işçi sayısı, işletmedeki toplam işçi sayısının dörtte birini geçemeyecek. Ancak 10 ve daha az işçi çalıştırılan işyerlerinde, 5 işçiyi kadar geçici iş ilişkisi kurulabilecek. Yani bir işyerinde çalıştırılacak 5 işçiden 5'i de kiralık işçi olabilecektir.

- İşveren, iş sözleşmesi feshedilen işçisini fesih tarihinden 6 ay sonra geçici iş ilişkisiyle çalıştırılabilecek.

- Geçici iş ilişkisinde işveren, özel istihdam bürosu olacak. Kiralık işçinin maaş-sigorta açısından muhatabı özel istihdam bürosu, yapacağı işin sayısı ve kalitesi konusunda muhatabı ise kiralandığı işyeri sayılacak.

- Kiralık işçi sayısı toplam işçi sayısının dörtte birini geçemeyecek.

- İşçi, beğenilmezse kiralandığı büroya geri gönderilecek.

- Bir firmada birçok farklı özel istihdam bürosundan kiralık işçiler bir arada çalışabilecek.

- Bu yasa "Çağrı üzerine çalışma" başlığına "uzaktan çalışma"yı da ekliyor. Uzaktan çalışma, işçinin, yapmakta olduğu işi evinde veya teknolojik iletişim araçları ile işyeri dışında herhangi bir yerden yapması anlamına geliyor. Her ne kadar uzaktan çalışmanın yazılı olarak sözleşmeye bağlanması öngörülmesinde de bu çalışma biçiminin yasaya dâhil edilmiş olması işçiler açısından çok büyük sıkıntılar doğuracak.

"Güvenceli esneklik" adı altında işçileri güvencesiz bir çalışmaya mahkûm eden bu yasa, kiralık işçileri, uzaktan çalışan işçileri korumaya yönelik önlemleri içermiyor. En basitinden işi iade hakkının kiralık işçiler bakımından nasıl uygulanacağına dair bir hüküm bulunmuyor.

4857 sayılı İş Kanunu'nda kıdem tazminatı için bir yıl, ihbar tazminatı için 6 ay çalışma zorunluluğu bulunduğundan, bu yasa kapsamında kiralık işçi olarak çalıştırılacak işçiler tazminat hakkına da sahip olamayacak. Yine çoktandır kaldırılması gündemde olan kıdem tazminatının kaldırılmasının önündeki büyük bir engel kalkmış durumda. Yasa işçinin iş devamlılığını ve sürekliliğini de güvence altına almıyor ve yasada işçinin istihdamının devam edeceğine ilişkin hiçbir düzenleme bulunmuyor. Yasaya göre kiralama süresi bittiğinde ÖİB'ye dönen işçi ikinci bir işe başlatılmazsa ücret alamayacak.

Yine bu yasa ile birlikte hâlihazırda zor olan emeklilik şartları daha da zorlaşacak. Bir yılda geçici olarak dört ay çalışan bir işçinin emekli olabilmesi için 60 yıl çalışması gerekecek. Kısmi emeklilik için ise 45 yıl çalışması gerekecek.

Bu yasanın yürürlüğe girmesiyle taşeronluk uygulamaları dahi daha olumlu ve işçi yararına olacak. Mevcut durumda muvazaası tespiti veya alt işveren üst işverene ilişkisinin tespitiyle bu şirketlerde çalışan işçiler asıl işverenin işçilerinin haklarının neredeyse tamamına sahip olabiliyor veya haklarını gerçeğe işveren den tahsil edebiliyor. Yeni uygulamada işveren yasal güvencelerle ücret ödeme, kıdem-ihbar tazminatı yükümlülüğünden önemli ölçüde kurtulacak.

Yeni düzenlemenin özellikle kadınlar, gençler ve uzun süreli işsizler gibi istihdama erişimde deneyim eksikliği engeliyle sıklıkla karşılaşan iş bulma ve çalışma şartlarını iyileştireceği tespiti de öncelikli sömürü hedeflerinin kadınlar, engelliler, gençler, uzun süreli işsizlerin olduğunu ortaya koymaktadır. İşçi ÖİB'nin işçisi olduğu için çalıştığı işyerinde var olan sendikaya üye olamayacaktır, dayanışma aidatı ödeme şansını olmadığından sendikadan ve Toplu İş Sözleşmesinin sağladığı haklardan hiçbir şekilde yararlanma şansları da olmayacaktır. Sosyal Güvenlik hakkı açısından bir yılda fiilen çalışılan gün sayısı 120 günün al-

ında olması halinde ailesinde gelir testinde yeterli kriterleri sağlayamayan işçiler (aile geliri asgari ücretin 1/3'ünü geçmeyecek) ayrıca sağlık sigortası primi yatırmak zorunda kalacaklar.

Yasayla istatistik olarak işsizlik oranı düşürülecek, istihdam artırılacak fakat kısmi süreli çalışma, uzaktan çalışma, iş paylaşımı gibi hilelerle başka işçinin tam çalışma süresi işverenin isteğine göre ikiye üçe bölünecek. Sonucunda çalışan sayısı artmış, işsizlik oranı düşmüş gözüküyor. Yapılan bu değişikliklerle iş hayatının birçok alanı kapitalizmin menfaatlerine uygun olarak yeniden organize edilecek ve başkaca alanların da aynen bu şekilde değiştirilip dönüştürülmesinin önü açılmış olacak.

Tüm bu değişimler adı üzerinde bir yasa çalışması ve değişikliği ile vücut buluyor. Yani hukukla. Egemenler hukuk yolu ile işçi sınıfının tüm kazanımlarını, güzel ve şirin gözüken bir yolla ellerinden geri alıyor, almaya devam ediyor. İşçi sınıfının üretimden gelen gücünü kullanarak ve yapılan bu hak gasplarına sesini çıkarması gerekiyor.

Kanunlar haklarında uygulanacak kimseler olmadıkça bir anlam ifade etmezler. İşçiler bu kanunu fiili ve meşru mücadeleleri ile kapsam dışı bırakabilecekler. Sınıf savaşımının en sinsi biçimde ilerlediği noktalarda, işçi sınıfının çok daha uyanık, çok daha ani karşılaştırmalı olarak davranması gerekmektedir. Bu yasanın iptali sebebi ile çeşitli yasal başvurular yapılabilir ve bu yasa her ne kadar zor gözükse de yürürlükten kaldırılabilir. Fakat bunun kısa vadede bir kazanım olduğu ve ileride yeniden gündeme geleceği şüphesiz. Bu durumda işçi sınıfının topyekûn bir şekilde buna karşı durması ve uzun vadede sonuç alabilmek için bu yasaya itiraz etmesi gerekir.

Bertolt Brecht'in "Kanunları, yönetmelikleri, bütün kararları, hepsi halka karşıdır" bilinci ile her değişikliğin, her yeniliğin dikkatle takip edilmesi gerekmektedir. Zira sınıf savaşımı durmaksızın ve yükselerek sürüyor.

Devrimci Hukukçular

Kıbrıs'ta Ortak Anma Etkinliği

72 kuşağında Türkiye Devrimci Hareketine yön veren ve bu uğurda yaşamlarını yitirenler 12 Mayıs Perşembe akşamı ortak bir etkinlikte anıldı.

Türkiye'den araştırmacı, yazar Volkan Yaraşır'ın konuşmacı olarak katıldığı etkinlik Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası salonunda gerçekleşti.

Etkinlik, bugüne kadar dünyanın dört bir yanında devrim mücadelesine katkı koyan ve bu uğurda yaşamlarını yitirenler anısına bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Ardından Volkan Yaraşır'ın konu ile ilgili bilimsel araştırmasının sunumuna geçildi. Yoğun katılımın olduğu etkinlik yaklaşık bir saatlik sunumun ardından canlı bir sohbet ile devam etti.

Etkinliği düzenleyen örgütler adına yapılan açıklama-

mada, geçtiğimiz yıl olduğu gibi bu sene de bu etkinliğin iki ayaklı gerçekleştirildiği belirtildi. İlk ayakta 71-73 döneminde Türkiye devrimci mücadelesine yön veren ve bu uğurda yaşamlarını yitirenlerin anıldığı ortak bir etkinlik, ardından ise 24 Mayıs'ta 1958 Kıbrıslı Türk ve Rum işçilerin birlikte gerçekleştirdikleri ortak 1 Mayıs'ın ardından Türk Eğitim Kurumu (TEK) ve yöneticileri Kıbrıslı Türk sendikacılara karşı Kıbrıslı Türk yer altı örgütü tarafından başlatılan terör dalgasında yaşamını yitirenlerin anıldığı ikinci etkinliğin düzenlendiği aktarıldı.

Bu çerçevede bu yıl 24 Mayıs akşamı saat 19.00'da Lefkoşa Çağlayan Parkı önünde toplanılarak meşalelerle bir yürüyüş gerçekleştirilecek. Yürüyüş 1958 1 Mayıs akşamı yakılan TEK binasına, ardından ise 24 Mayıs 1958'de çalıştığı iş yerinde önce kurşunlanan, ancak ölmemekle yetinmeyen peşine düşen ve bu esnada arkasından gelen ikinci bir tetikçi tarafından sırtından hançerlenerek öldürülen 32 yaşındaki TEK yöneticisi ve İnkılapçı gazetesi sahibi Fazıl Önder'in katledildiği Lefkoşa Surlarıçığı'ndeki yerde son bulacak. Hatırlanacağı gibi aynı süreçte birçok sendikacı uğradıkları saldırılar sonucunda yaralanmış, Ahmet Yahya ve Ahmet İbrahim katledilmiş, yüzlerce PEO üyesi Kıbrıslı Türk işçi ise tehdit ve baskılar karşısında sendikalarından istifa etmek, birçoğu da ülkeyi terk etmek zorunda kalmışlardı. Yapılan açıklamada tüm ilerici örgütler ve kişiler 24 Mayıs'taki ortak etkinliğe katılmaya çağrıldı.

Etkinliği düzenleyen örgütler şöyle: Devrimci Komünist Birlik, Doğu ve Güneydoğu Kültür Derneği, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Bağımsızlık Yolu, Baraka, Emekçiler İnsiyatifi, Üretim Merkezi, Basın-Sen, BES, ÇAĞ-SEN, KTÖS, KTOEÖS, BKP, KSP, YKP

Faşizm Versus Kültür-Sanat-Doğa-Tarih

Bitmiyor faşizmin iyiyi, güzele olan saldırıları... Ellerini dokundukları her şey çirkinleşmeli, betonlaşmalı, grilere bürünmeli, kana boyanmalı... Sanata, mimariye, müziğe, dansa, tiyatroya, doğaya, şiire, tarihe ruhumuzu besleyen, yüreklerimizi güzelleştiren her şeye sürüyor bu saldırı... Kimi zaman paraya çevirmek için, kimi zaman da sadece amaçsızca bir yıkım...

Geçtiğimiz günlerde yine Palmira Antik Kentine yönelik saldırılar gündemde idi. Caniler sürüsünün elinden kurtarılan Palmira'da bugünün ve 2014'te son çekilmiş görüntülerinin karşılaştırılması gördük. Binlerce yıl boyunca yaşamını sürdürmüş mimari şaheserlerin sadece 2 yıl içinde faşistlerin elinde nasıl moloz yığınları haline getirildiğine fotoğraf kareleriyle tanık olduk.

Çok da uzağa gitmeye gerek yok... Barajlar bahanesiyle Hasankeyf'in nasıl yok edildiğini, Derim'in tarihinin ve doğasının talan edilmesine çalışıldığını biliyoruz. Bugün Kürdistan'da insan katliamının yanı sıra büyük bir tarihi yıkımın da sürdürülmesine hepimiz tanığız. Diyarbakır Sur'larının tuvalete çevrilmesinden tarihi kiliselerin yıkım ve talanına, yine -adı Tahir Elçi'nin katliamıyla özdeşleşen- tarihi Dört Ayaklı Minare'nin yıkılması çalışmalarına hepimiz tanığız...

Dün "restore edeceğiz" denilerek kapatılan İstanbul'un en büyük tiyatro ve konser salonlarının olduğu AKM'nin polis karakoluna çevrilerek nasıl çürümeye bırakıldığına da tanığız. Kimimizin rüyalarından ve kalbinden kimilerinin de kabuslarından çıkmayan Gezi Ayaklanması da doğal güzelliklerin katledilmeye çalışılmasından, "3-5 ağaçtan" çıkmamış mıydı?

Bugün sırada Harbiye Açık Hava Tiyatrosu var. Zat-ı muhteremler, İstanbul'da kültür sanat etkinliklerinin önemli merkezlerinden 4.500 kişilik Harbiye Açık Hava Tiyatrosu'nu yıkararak, genişleterek yeni baştan 7 bin kişilik bir açık hava tiyatrosu inşa edeceklermiş!.. AKM binasının yerine de barok tiyatro salonları inşa edilecekti.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür Daire Başkanı'nın açıklamasına göre bu yaz son defa açık hava konserleri yapılacak ve sonra "üstü kapanacak"...

Söylentiye göre ise İstanbul'un 2020 Olimpiyatları'na aday olduğu dönemde, 2012 yılında tefiş için gelen Uluslararası Olimpiyat Komitesi üyeleri halter müsabakaları için bu mekanı çok beğeniyor ama "üstü kapalı olsa iyi olur" diyorlar, yıkım izni de o dönem çıkıyor...

BASIN EMEKÇİLERİ YARGILANIYOR

İddianame Yazmaktan Aciz Savcılar Basın Emekçilerine Onlarca Yıllık Cezalar Veriyor

Yeni Evrede Mücadele Birliği Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Sami Tunca da gazetemizde yayınlanan yazılar ve haberler başta olmak üzere gazetemizin isminin üzerinde bulunduğu önlüğü giymesi, bayrağı taşıması nedeniyle "örgüt üyesi olmak", "örgüt propagandası yapmak", "suçu ve suçluyu övmek" suçlamalarıyla 50 yıllık bir cezaya çarptırıldı.

Yeni Evrede Mücadele Birliği Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Sami Tunca'nın 14. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki basın davası 17 Mayıs günü görüldü.

Her gün yeni saldırıların, yeni katliamların yaşandığı, şehirlerin bombalanıp evlerin, işyerlerinin, mahallelerin, dahası şehirlerin yok edildiği, sokağa çıkan herkese saldırıldığı, evinde, bahçesinde oturanın dahi kurşunlar, bombalarla katledildiği bir süreçten geçiyoruz. Tüm bu yaşananları kamuoyuna, halklara duyurmak için haberleştiren, yazan, dağıtan gazeteciler ve basın çalışanları ise yüksek para cezalarıyla başlayıp uzun tutukluluk sürelerine varan, örgüt üyeliğinden mahkumiyetlerle başlayıp katledilmeye varan bir saldırıyla karşı karşıya.

Devletin, iktidarın söylediğinden farklı tek söz söylemek bile tutuklama, katledilme, sınır dışı edilme sebebi oldu.

Yeni Evrede Mücadele Birliği Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Sami Tunca da gazetemizde yayınlanan yazılar ve haberler başta olmak üzere gazetemizin isminin üzerinde bulunduğu önlüğü giymesi, bayrağı taşıması nedeniyle "örgüt üyesi olmak", "örgüt propagandası yapmak", "suçu ve suçluyu övmek" suçlamalarıyla 50 yıllık bir cezaya çarptırıldı.

Sami Tunca'nın basın davalarından birisi, 17 Mayıs günü Çağlayan'daki İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Dosyaya konu olan iddianame ise devletin ve savcının adalet ve hukuk anlayışını bir kez daha ortaya serdi.

Sami Tunca'nın görülen duruşmasında, dava konusu olan gazetelerdeki yazıların suç unsuru olarak kabul edildiği iddianamelerin, başından sonuna nasıl bir düzmece olduğu, baştan savma yazıldığı, amacın gerçekleri halka ulaştırmaya çalışan basın emekçilerini bir an önce mahkum etmek olduğu görüldü.

Savcılık makamı "örgüt üyesi suçlu" bulup en ağır cezayla cezalandırma hevesine kendini öylesine kaptırması ki, duruşmada iddianameye konu olan yazı kısmına bile gelinmeden iddianame bir paçavraya dönmüş oldu.

Savcılığın hazırladığı iddianame bir yana, Sami Tunca şu anda yüksek güvenlikli Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu. Dava tarihi tebliğ ediliyor ve avukatı olmaksızın ifade vermesi isteniyor. Bir sonraki duruşma için birkaç gün sonra kendisinin ve ertesi gün mesai saatleri içinde ise avukatının mahkemede hazır bulunması isteniyor.

Sami Tunca duruşmada bu duruma ilişkin "Mahkemenizin tutuklu ve hükümlülerin buldukları hapishanelerin durumu hakkındaki bilgisi hepimizden fazla olması gerekirken, telefon, internet vb. araçlarla rahatça haberleşebiliyoruz gibi bir algı yaratılıyor. Üstelik bir dava gününde benim avukatım olmaksızın mahkeme huzurunda hazır bulunmam isteniyor ki, bu hukuka aykırı bir durum. Bir sonraki duruşma günü tebliğ edildiğinde ise yine yüksek güvenlikli bir hapishanede bulunuyor olmam göz ardı

edilerek, bu tarihte benim, bir gün sonraki tarihte ise avukatımın mahkeme huzurunda olmam istenmiş. Anlaşılan o ki, burada savcılık makamı kendisine göre bir kanun belirlemiş. Bizden de buna uymamızı bekleyerek aslında savunma hakkımızı elimizden alıyor. Böylece bu davanın da taraflı bir dava olduğunu göstermiş oluyor" diyerek savcılık makamının amacını da dile getirmiş oldu.

Savcılık makamının hazırladığı iddianame ise ayrı bir garabet. İddianame "T.C. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Basın Bürosuna teslim edilen 'Mücadele Birliği' isimli gazetesinin 25 Kasım-9 Aralık 2015 tarihli baskısında incelendiğinde, gazetesinin birinci sayfasında 'Halk İktidarı İçin Devrimci Halk Ayaklanması' başlıklı yazıda" diye başlayan iddianame ise suç konusuna bile giremeden ortada kalacak cinsten.

Savcılık makamı bir 'suçlu' bulmak ve 'bir an önce en ağır cezadan hüküm vermek' telaşıyla mı diyelim, hevesiyle mi bilemiyoruz, hali hazırda var olmayan bir gazetede yazılar sebebiyle Sami Tunca hakkında "örgüt propagandası yapmak", "suçu ve suçluyu övmek", "terör örgütü eylemlerini meşru ve katılması gereken eylem şeklinde göstermek", "halkı isyana teşvik etmek" iddialarıyla cezalandırılması talebinde bulunmuş.

Sami Tunca ifadesinde Savcılık makamının iddia ettiği "Mücadele Birliği" isimli bir derginin 1997-2000 yılları arasında yayınlanması ve sonrasında yayın hayatına son vermiş dergi olduğunu, kendisinin Yeni Dönem Yayıncılık Ltd. Şti. Yeni Evrede Mücadele Birliği Gazetesi'nin Yazı İşleri Müdürü olduğunu belirtti.

Tunca "İddianameye bakar bakmaz

göze çarpan en önemli kısım ise 'suç unsuru' bulunduğu iddia edilen gazetesinin adına dahi dikkat edilmemiş. Oysa ki, benim Yazı İşleri Müdürü olduğum gazetesinin ismi Yeni Dönem Yayıncılık tarafından çıkarılan 'Yeni Evrede Mücadele Birliği' gazetesidir. Gazetesinin ismi önyüzündeki büyükçe yazılı olan amblemde ve arka sayfasındaki künyesinde açık ve okunaklı olarak yer almaktadır.

Savcılık makamı eğer gerçekten hukuk ilkelere uygun davranarak ve gerçekten hukuki bir soruşturma yürütmek için bir iddianame hazırlamış olsaydı, suçun işlendiğinin iddia edildiği gazeteyle ilişkin bilgileri dikkatle incelemiş ve iddianamesini bu bilgilere göre hazırlamış olması gerekirdi.

Bu iddianame, savcılık makamının bir yayında 'suç unsuru bulunup bulunmadığına ilişkin inceleme yapılması' amacıyla değil, bir suçlu bulma ve mahkum etme amacıyla taraflı davrandığını ortaya koymaktadır.

İddianamenin ilk satırlarıyla birlikte bu davanın geçersizliği ortaya çıkıyor ki, bu durumda avukatımın da bilgisine başvurarak, bu iddianamenin savcılık makamına iadesinin gerektiğini düşünüyorum ve davanın düşmesine kararın verilmesini talep ediyorum" dedi.

Tunca'nın bu ifadesinin ardından savcı, iddianamesindeki ifadeleri tekrar ederek dosyayı mahkeme heyetine sundu.

Sami Tunca ve avukatı Seher Dursun'un iddianamedeki tutarsızlıklara tekrar işaret etmek zorunda kaldılar. Av. Seher Dursun "Öncelikle bu davadaki iddiaların siyasi gündemle ilişkili olduğunu düşünmüyoruz. Bu dava iddianamedeki bu yanlış bilgilere rağmen devam edecekse müvekkilimle savunmasına devam edip etmemesi konusunda görüşmemiz gerek. Eğer bu haliyle davanın savcılık makamına kararı söz konusuysa -ki hukuken böyle olması zorunluluğu ortaya çıkmış bulunuyor- yeni bir dava tarihi ve savunma için süre talebimiz var" demesi üzerine mahkeme heyeti dosyayı incelemek ve iddianamenin tekrar hazırlanması kararıyla mahkemeyi 23 Eylül 2016 tarihine erteledi.

Özellikle de devrimci sosyalist içeriğe sahip gazetelere ve emekçilerine yönelik saldırıları takip etmek neredeyse imkânsız hale geldi. Bir gazetecinin gözaltına alındığını, tutuklandığını, yaralandığını öğrenmediğimiz gün neredeyse yok. Gazetelere ve basın emekçilerine açılan davaları takip edebilmek ise neredeyse imkânsız.

Aynı gün Özgür Gelecek Gazetesi ve Yeni Demokrat Gençlik dergisinde yer alan haber ve makalelerle ilgili, sorumlu yazı işleri müdürü Aslı Ceren Aslan da hakkında açılan soruşturmalar nedeniyle duruşmadaydı. Kürt halkına yapılan saldırılar, kadın cinayetlerine ilişkin haber ve yazılardan dolayı hakkında soruşturma açılan Aslan, gündemde yer alan olayları, haberleri halka ulaştırmak görevini yerine getirdiğini bu amaçla yayınlanmış yazılar ve haberlerin ülkenin siyasi durumundan kaynaklı "suç unsuru" sayıldığını ifade etti. Avukatı Aylin Kırkçık ise gazetesinin, hep aynı içerikte yayın çizgisi sürdürmesine rağmen Kasım ayından bu yana tüm sayılarındaki yazılar hakkında soruşturma açıldığı belirtti. Müvekkili Aslı Ceren Aslan hakkında "örgüt propagandası" yapmak iddiasıyla açılan soruşturma ile iddianamedeki suçlamaların birbiriyle çelişkili olduğunu dikkat çeken Kırkçık, yargılamanın basın özgürlüğünün ihlali anlamına geldiğini belirterek savunma için süre istedi. Mahkeme 6 Eylül tarihine ertelendi.

Daha geçtiğimiz hafta Atılım Gazetesi'nde yazıları yayınlanan onbeş basın emekçisi, Temmuz ve Ağustos aylarında çıkan gazetelerdeki yazılarında "örgüt propagandası yapmak" suçlamasıyla açılan dava nedeniyle Çağlayan'da İstanbul Adliyesi'nde yedi. Gazetede haberi, yazısı bulunan neredeyse bütün yazarlar hakkında açılmış olan davada, tüm basın emekçileri iktidarın yanında yer alan basına karşı gerçekleri halka ulaştırmanın görevleri olduğunu, ifade ve basın özgürlüğü kapsamında düşüncelerini dile getirmekte olduklarını, gerçekleri yazmaya devam edeceklerini ifade ettiler. Dava, 4 Ekim 2016 tarihine ertelendi.

Bizler, basın emekçileri olarak her zaman ezilen haklara işçi ve emekçilere yaşanan gerçekleri bilgi ve haberleri ulaştırmaya devam edeceğiz. Karşılaştığımız engeller, zorluklar, tehditler ve ödediğimiz bedel her ne olursa olsun, doğru bildiğimizi söylemekten, halkların sesi soluğu olmaktan, devrim ve sosyalizm mücadelemizden asla vazgeçmedik ve vazgeçmeyeceğiz.

Devrimci basın olarak, her yerde ezilen halkların sesini duyuracağız, her yere sosyalizm fikirlerimizi götürmekten yılmayacağız.

**Sami Tunca Yalnız Değildir!
Baskılar, Gözaltılar, Tutuklamalar Bizi Yıldırılmaz!
Devrimci Basın Susturulamaz!
Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!**

"Nöbetçi Genel Yayın Yönetmenliği" Yargılanıyor

Basına yönelik bir saldırı da, bu saldırı ve ablukayı kırmak için Özgür Gündem Gazetesiyle dayanışma için oluşturulan "Nöbetçi Genel Yayın Yönetmenliği"ne yönelikti. Amaç, özgür basının dayanışmasının önünü kesmek ve tümüyle yalnızlaştırmak...

23 Mayıs günü, Özgür Gündem Gazetesi'nin "Nöbetçi Genel Yayın Yönetmenliği" kampanyasına katılan 13 gazeteci, "Örgüt propagandası" suçlamasıyla Çağlayan Adliyesi'nde mahkemeye çıktı... Gazetecilere sorulan sorulardan da anlaşılıyordu aslında davanın nedenleri: "Dayanışma nöbetini kim organize etti", "Neden böyle bir dayanışma yapıldı?", "Nöbet ne kadar sürecek?"...

24 Mayıs günü ise bu yargılananlar arasında 2 yeni isim daha eklendi... Faşizmin Kürt halkına ve basına saldırıları Türkiye ile sınırlı değil. Güney Kürdistan'da da 19 Mayıs günü Sterk Tv programcısı Gazal Avanaş gözaltına alınmıştı. Duhok'ta asayiş tarafından gözaltına alınan gazeteci Avanaş KDP'nin istihbarat servisi Parastin'a teslim edildi.

Gazal Avanaş'ın nerede tutulduğu henüz öğrenilemedi, ancak bir peşmerge komutanı, gözaltına alındığından bu yana açlık grevinde olduğunu, ilaçlarını kullanmasına izin verilmediği için sağlık durumunun her geçen gün kötüleştiğini söylüyor.

Baskılar Bizi Yıldırılmaz

Güney'de Basın Emekçileri: "Sessizliğe Hayır"

Nusaybin bombalanıyor. Savaş uçaklarıyla, helikopterle, fosfor bombası kullanıldığını düşündüren sarı dumanlar yükseliyor Nusaybin'den ve kara bulutlar kaplıyor şehrin üzerine... Nusaybin'de yaşanan katliam, sermayenin sözcülerinin, medyasının dilinde her gün "şu kadar terörist etkisiz hale getirildi" den ibaret. Gerçek gelişmeleri ise sınırın hemen güneyine, Qamişlo'da süren "haber nöbeti"nden öğreniyoruz. "Sessizliğe Hayır" haber nöbeti, 21 Mayıs günü Türk savaş uçaklarının saat 15.45'te itibaren Fırat Mahallesi'ni bombalamaya başladığını duyuruyor dünya kamuoyuna...

Evet, Bakur'da yaşanan katliamı sınırın Güneyinden haber alıyoruz... Kuzey Kürdistan'da yaşananları halka duyurabilmek için oluşturulan "Haber Nöbeti"nin bir diğeri de sınırın Güneyinde tutuluyor. "Sessizliğe Hayır" şiarıyla Rojava'nın basın emekçilerinin düzenlediği bu haber nöbetinde de amaç aynı, yaşanan katliamı halklara duyurmak, yazılmayan yazmak, söylenmeyen söylemek...

3 Nisan günü başladı Rojava Özgür Basın Birliği (YRA)'nin örgütlediği, sınırın güneyindeki bu nöbet, sınırın Ku-

zeyinde yaşananları duyurabilmek için... ancak daha ilk anlardan bu yana Türk devletinin saldırıları da eksik olmadı.

5 Nisan günü Türk askerleri tarafından doğrudan hedef alınarak taranan basın emekçilerinden yaralanan ya da ölen olmadı. 6 Nisan günü İtalyan ve İrlandalı gazetecilerin de katılımıyla büyüyen haber nöbetine bir kez daha Türk askerleri tarafından ateş açıldı.

Nisan ayı boyunca Rojava'daki 72 basın-yayın kurumları tarafından yapılan haber nöbetine çeşitli basın yayın kuruluşlarından katılım olurken, 'Guh Bidin Denge Niseybine, Bedengi Bewijdaniye', 'Kes Nikare Me Bedeng Bike' pankartları açılarak basın açıklamaları da düzenlendi. Günlük olarak 3 basın emekçisinden oluşan bir grup sınıra gidiyor ve tüm gün boyunca Nusaybin'de yaşanan savaş ve gelişmeleri takip ediyor, sınırın kuzeyine dair aldıkları bilgileri haber, görüntü ve fotoğrafları dünya basını ile paylaşıyor...

Kampanyanın başlamasından 2 İtalyan, 2 Alman, 2 Kolombiyalı gazeteci de Qamişlo'ya gelecek kampanyaya katıldı.

"Sessizliğe Hayır" haber nöbeti sadece Nusaybin ve Cizre'de yaşananları görüntülemekle kalmıyor, Türkiye'den Rojava'ya yönelik yapılan saldırıları ve bombalamaları da kayıt altına alıyor. Bu yüzden de TC'nin hedefinde sürekli. Onlar da Mayıs ayı itibarıyla yeni bir çalışma sistemine geçerek, 12 saat aralıksız canlı yayın yapıyorlar sınırda.

